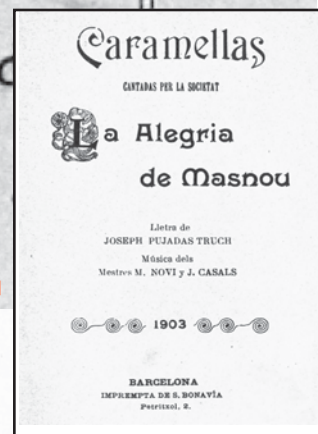
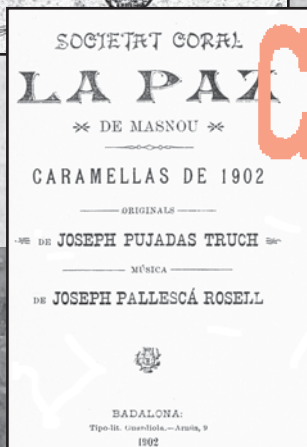

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 253, maig del 2008

La Calandria

MASNOU

CARMELLES

Coro

de

1910

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis
T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21
mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELOJOTGERIA - JOIERIA

Descomptes molt interessants
Aprofiteu els últims mesos

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

ES TRASPASSA LA BOTIGA
RAO AL 93 555 10 60

Genis Oliveras

Tallers Masnou. 85 anys al seu servei

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14. Taller: Puerto Rico, 28 Tel. Fax: 93 540 31 57 el Masnou

Pintor Domènech Farré, 13-15 · **93 462 80 00** · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Les caramelles del segle passat al Masnou

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

DONACIÓ DE SANG A GENT DEL MASNOU

A la campanya de donació de sang del diumenge, 13 d'abril, hi va haver 38 donants i 2 oferiments; no hi va venir cap donant de primera vegada.
Gràcies a tots!

Del 24 de maig al 13 de juny
EXPOSICIÓ

"MEM. DEBAT, ACCIÓ,
INNOVACIÓ"

25 anys del Moviment
Educatiu del Maresme

Inauguració el dimecres 28 de

Maig a les 6 de la tarda

Dia 11 de juny la conferència.

Info. pàg. 29

NOVETAT:

LES TROBADES MENSUALS DE
COL·LECCIONISTES DE PLAQUES DE
CAVA SON EXTENSIVES ALS
AFECIONATS A LA FILATÈLIA.
INFO. PÀG 29

Editorial DUES BONES NOTÍCIES

En uns moments en què els mitjans de comunicació solen trobar més teca en la difusió de les notícies de crònica negra i els mals averanys, com la sequera climàtica del nostre territori i la sequera del mercat immobiliari, l'increment de l'atur i els preus al consum, les previsions a la baixa del PIB, la violència de gènere, l'increment de la pobresa i dels sense-sostre als carrers, etc. etc., creiem que serà bo de destacar un parell de notícies positives per donar una mica d'alegria i, si més no, d'esperança al cos i a la ment.

La primera, el diari AVUI, segons informació apareguda al mateix diari, basada en les dades facilitades per l'EGM (Estudi General de Mitjans), ha incrementat un 16,9% la seva quantitat de lectors en el període interanual (3/2007-3/2008) i n'assoleix la xifra de 138.000, la qual cosa suposa un augment de 20.000 lectors en un període de dotze mesos, just en un moment en què la premsa diària de pagament presenta símptomes d'estancament en contraposició a la premsa diària gratuïta, que segueix guanyant quota de mercat (increment d'aquesta en un 17,5% respecte al novembre passat).

Tot i que aquest ball de xifres es fa difícil d'avaluar pels qui no som professionals del sector, creiem que és un indicador que diu molt a favor de tot l'equip de redacció i els col·laboradors que han aconseguit d'anar més enllà dels lectors incondicionals que, des d'un principi, li som fidels gairebé per qüestió de "militància" i han fet forat en un sector que cerca objectivament un bon diari, català i en català, obert i amb opinions diverses, ben estructurat i de lectura còmoda.

Entenem que l'AVUI és un bon termòmetre per mesurar la temperatura cultural del país. Tant de bo que aquest rotatiu, que tant ha fet per a la normalització i recuperació de la nostra parla, segueixi creixent i gaudeixi de tan bona salut com ara.

La segona, la vella i dramàtica reivindicació de transformar en via cívica la N-II al seu pas pel Baix Maresme, comença a prendre forma en virtut del traspàs de les competències sobre la N-II al seu pas pel Maresme, cedides al govern de la Generalitat en l'acord de traspàs signat el passat 24 d'abril.

Moltes han estat les accions dutes a terme per part de la societat civil organitzada en forma de "plataformes" com la *Plataforma Cívica el Masnou 21*, la del *Camí Ral* de Premià de Mar i la més recent *NO a la N-II* de Vilassar de Mar, sovint descoratjadores i infructuoses davant els estaments administratius i polítics propers i llunyans.

Moltes també han estat les morts tràgiques (quantes s'haurien pogut evitar amb una actuació més diligent?) i les incomoditats d'una via saturada, tot i les millores i retocs en forma de rotondes, murs separadors, semàfors i d'altres liftings i maquillatges que últimament han suavitzat l'accidentalitat, però no pas les incomoditats.

Sembla que, per fi, s'obre una mica de llum al final del túnel. Ara caldrà que tots els implicats en la qüestió facin brollar el seny i prenguin les mesures urgents per solventar aquesta xacra que ens afecta tan de prop, conscients que no serà un camí fàcil, tant pels diferents criteris que hi ha entre els diversos governs municipals (C32 lliure de peatge, nova carretera paral·lela a la C32, potenciar el transport públic, etc) com per les dificultats i els previsible conflictes que es puguin generar entre els pobles i territoris afectats per un possible nou traçat.

La polèmica està servida, però, al cap d'avall, l'esperança.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	7
MASSA FAUNES PER UN SOL BESTIAR per Joan Camps	9
APLEC DE LA SARDANA DEL MASNOU 2008	10
XENÒFOBS, RACISTES, ETC...? Vocabari d'Acció Cívica	11
DEU HI FACI MÉS QUE NOSALTRES per Joan Maresma Duran	12
A CONTRACOR per Ramon Serra	13
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray	14
W. IRVING I EL SEU HOMENATGE A CATALUNYA per J. Condeminas	17
CRÒNIQUES	
La coral Xabec se'n va a cantar al Garraf per Esteve Pujol	18
Cinc-cents assaigs	18
Cent anys d'Estelada per Joan Muray	19
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart i M.J.R. Lucas	20
JACINT ROS HOMBRVELLA CREU DE SANT JORDI	20
LA NOSTRA PETITA VOLTA AL MÓN (II) per Ramon Asensio Cardell	21
PETIT DICCIONARI DE Joan Comellas	24
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XI) per Esteve Pujol	26
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
ARRAN DE SOL per Pledebut	30
L'ALOSA EXLIBRIS DE JOAQUIM CUSÍ per Ramon Asensio Cardell	30

NÚRIA FLO
interiorisme

Projectes i
rehabilitació
de la llar

Sant Miquel, 15. El Masnou
Tel. 93 540 10 25
Mestres Villà, 33. El Masnou
Tel. 93 555 02 40

**AUTOMOCIÓ
ST. MIQUEL**

Reparació en general
de l'automòbil
Mecànica. Xapa
Electricitat

Sant Miquel, 10-12
Tel 93 540 34 36

matalasseria

Grau

Sant Miquel, 6.
Tel. 93 555 15 38

**CENTRE VETERINARI
EL MASNOU**

Urgències
93 555 73 52

Horari de dilluns a dissabte
de 10 a 1 i de 2/4 de 5 a les 8

Sant Miquel, 9 El Masnou
Tel 93 555 73 52

PERRUQUERIA
I ESTÈTICA

Estil

**DONA
HOME**

93 555 21 96
Fontanills, 11
El Masnou

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I COMERCIA

any 12
El nostre projecte

JULIOL

Sardinada
al carrer
amb rom i
havaneres

INSTAL·LACIONS

20 anys
Joaquim i

INSTAL·LACIONS D'AIGUA · GAS · ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ I REPARACIONS EN GENERAL

Sant Miquel, 8 1r 4t.
607 29 31 43

YUPPI NAT
DIVISION

Pintor Domènech, 2-4 A
El Masnou
93 555 25 06
www.yuppi1974.com

AV

ASSOCIACIÓ
DE VEÏNS I
COMERCIAL
DEL C/ ST. N

93 540 3
L'Associació d
benvinguda als c
instal·lats al s

**Yuppi · E:
Fruitadona, Aq**

Fotografia panoràmica del Masnou de Ramon Boadella, tamany 150X17 cm Preu: 60 tel 93 555

**Finques
Meslloc**

Ceigrup

immobiliaries

93 555 69 03

www.meslloc.com

El Clip
papereria

Material d'escola i oficina

Fotocòpies b/n, color

Còpies de plànols

Manualitats

Belles arts

Sant Miquel, 15
Tel. 93 555 64 24

A₁

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal. Laboral

Comptabilitat

Assegurances

Gestió immobiliària
i trànsit

Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

**joaquim
moliner**
DISSENY
EN CRISTALL

Més de 50 any en
l'artesanía del vidre

Sant Miquel, 24 · El Masnou
93 555 69 92

ANTANTS DEL CARRER SANT MIQUEL

2vs
ecte és millorar

SETEMBRE
sopar
revetlla de
St. Miquel

VC

CIACIÓ
EINS I
RCIANTS
ST. MIQUEL

0 3 4 3 6
ació dóna la
als comerços
s al sector:

*ni · Estil
, Aqua i Ninet*

EXPOFINQUES
www.expofinques.com

Li venem el seu pis en 21
dies o bé li comprem al

COMPTAT!!

667 161 161

AIXEQUEM HIPOTEQUES I
EMBARGAMENTS. FINANÇEM
EL MILLOR TIPUS D'INTERÈS

Roger de Flor, 31, amb st. Miquel
93 540 50 80 · El Masnou

PAULA
boutique

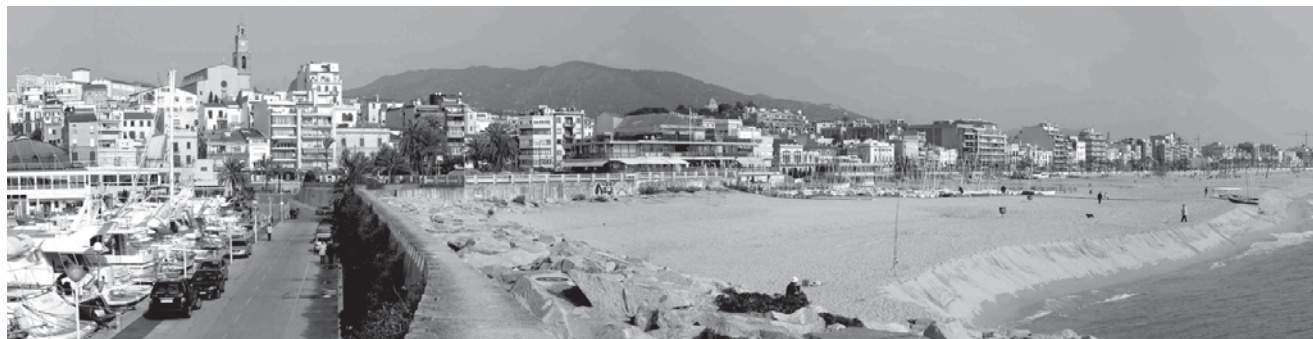
Moda d'estiu

Sant Miquel, 5
Tel. 93 555 04 00

El Trenta
BAR REST

**Esmorzars · Dinars
Copes**

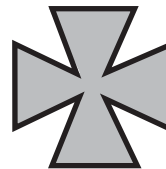
Sant Miquel, 33
93 555 80 31 · El Masnou

555 80 06

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Maig 2008

1r. de Maig
Festa del treball

1	dijous	Viayna
2	divendres	Riera
3	dissabte	Fàbregas
4	diumenge	Fàbregas
5	dilluns	Dominguez
6	dimarts	Aymar
7	dimecres	Ocata
8	dijous	Riera
9	divendres	Fàbregas
10	dissabte	Viayna
11	diumenge	Viayna
12	dilluns	Viayna
13	dimarts	Ocata
14	dimecres	Riera
15	dijous	Fàbregas
16	divendres	Aymar
17	dissabte	Dominguez
18	diumenge	Dominguez
19	dilluns	Ocata
20	dimarts	Aymar
21	dimecres	Fàbregas
22	dijous	Viayna
23	divendres	Dominguez
24	dissabte	Aymar
25	diumenge	Aymar
26	dilluns	Riera
27	dimarts	Fàbregas
28	dimecres	Viayna

2a. Pasqua
Festa local

29	dijous	Dominguez
30	divendres	Aymar
31	dissabte	Ocata

Juny 08

1	diumenge	Ocata
2	dilluns	Fàbregas
3	dimarts	Riera
4	dimecres	Dominguez
5	dijous	Viayna
6	divendres	Ocata
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez
9	dilluns	Fàbregas
10	dimarts	Dominguez
11	dimecres	Aymar
12	dijous	Ocata
13	divendres	Aymar
14	dissabte	Viayna
15	diumenge	Viayna
16	dilluns	Dominguez
17	dimarts	Aymar
18	dimecres	Ocata

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

b o c r e f a n t à s t i c o b e r t a

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

LA PLAÇA ROBADA

Molts veïns em pregunten per què no escric sobre la plaça robada a vila, l'antic Correus. Jo els dic que els qui ens governen han decidit fer-la desaparèixer perquè estem més necessitats d'oficines que de places. És que resulta que els nostres funcionaris estan "treballant" en precari.

I els vilatans també hem d'estar molt contents perquè allí també ens posaran unes oficines d'elit.

Aviat ens faran arribar la informació i així podrem veure com el consistori vetlla pels vilatans. Penseu que aviat ens tocarà un funcionari per família, inclòs l'ordinador!

Valldeperas

UN DEU

Un 10 de nota per al president del consell d'administració de SEAT, que, en preguntar-li un periodista la possibilitat de posar el nom d'una ciutat catalana a l'últim model de cotxe que sortirà de la factoria de Martorell, digué que no, que això no podia ser perquè ells eren espanyols.

Ja era hora que comencés a notar algun símptoma que Espanya veu Catalunya com a no espanyola. També va dir aquest *il·lustríssim* senyor que, si per ell fos, la fàbrica, la posaria a

Madrid.

Encara que ells no vulguin, Catalunya ha de començar a caminar sense la custòdia obligada i imposada d'Espanya perquè el sentiment de molts catalans cap a ells és molt clar. Ja podem dir que iniciatives, empreses o solucions pioneres han estat o són les primeres de **Catalunya**, no pas d'**Espanya**. Ells que facin el que vulguin amb la seva terra, la seva història i la seva gent, que no ens hi emboliquin i que ens deixin tranquils. I si hem de retre vassallatge a algú, ja passarem comptes amb Europa.

Seria fantàstic, oi?

Polític de Saló

CORPUS CHRISTI 2008

El diumenge 25 d'aquest mes de maig és Corpus Christi. Serà el tercer any que es torna a celebrar al Masnou després d'un llarg parèntesi.

La processó actual no té res a veure amb les que se celebraven antany, que eren molt lluides i en què tot el poble acompanyava el cos de Jesús pels carrers de la població.

Una de les processons que va ser molt comentada al darrer segle i que va motivar que es tornés a celebrar fou la de l'any 1904. El penó principal estava portat per Pere Grau Maristany (Comte de Lavern) i els cor-

dons per l'alcalde Josep Martí i el jutge Jaume Rosés.

Totes les societats del poble hi eren presents amb els seus penons com amb les diferents banderes dels altars de la parròquia de Sant Pere: sant Isidre, sant Elm, sant Josep, sant Antoni Abat, sant Antoni de Pàdua i la Mare de Déu del Roser.

Les escoles també hi eren presents junt amb els professors: Dolors Torregrossa, Frederic Bosch i Llorenç Marrugat. Les alumnes de les Mares Escolàpies portaven un penó fet de flors. Els nens i nenes que havien celebrat la primera comunió també hi eren presents amb els vestits de la commemoració, com també s'hi podien veure nens vestits de sants i angelets.

Hi va assistir l'Ajuntament en ple, el Jutjat, la Junta d'Obra i els empleats municipals.

Formaven guàrdia d'honor al Santíssim Sagrament el cos de carrabiners del Masnou, vestits de gala i amb baioneta calada.

En tot el trajecte es van fer altars de flors per primera vegada. El que va cridar més l'atenció fou un gran arc de triomf, que es trobava al carrer de Sant Josep, en el qual es podia llegir la inscripció: "Masnou al Santíssim Sagrament", amb

dos medallons a cada costat amb l'anagrama de Jesús i el Sagrat Cor. En el mig de l'arc s'aixecava un calze fet de clavells blancs rodejats d'espigues, sarraments i rematat per la bandera catalana, tal com es pot veure en la fotografia.

Tots els carrers per on va passar la processó estaven encatífats de flors i els balcons i finestres lluien vistosos domassos.

D'aquesta manera es va tornar la celebració del Corpus Christi al Masnou. Es va deixar de fer durant el temps de la guerra civil i es va reemprendre un cop acabada aquesta i es continuà fent fins passats uns anys del 1978.

La processó d'enguany sortirà de la parròquia de Sant Pere una vegada acabada la missa de les 7 de la tarda i el recorregut anirà des de la parròquia fins a l'oratori de Santa Maria d'Ocata.

Desitjo que el poble del Masnou s'animi i faci costat al cos de Jesús tal com s'havia fet sempre, recordant tots plegats els temps que en aquesta data el poble hi era present.

Rosa Pagès

II GIMCANA FAMILIAR GENT DEL MASNOU FESTA MAJOR 08 · DIUMENGE 22 DE JUNY

Recorregut a peu per la vila del Masnou.
De 9.30 a 12.30. Equips de 2 a 5 persones.
Inscripcions al localsocial de 6 a 9 de la tarda, de dilluns a dissabte.

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 93 540 39 29

Organitza: Vocalia Recreativa

Restaurant

DURAN

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

laBotigadel DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

GAIA
espai terapèutic

BOTIGA DE PRODUCTES BIOLÒGICS

Taller de risoteràpia maig, juny

Divendres 9 i 30 de maig, divendres 6 i 13 de juny de
20 a 21,30 del vespre. Preu de totes les sessions 90

Lloc del taller NIU IOGA, Prat de la Ria, 19. Ho organitza GAIA ESPAI TERAPÈUTIC

INFORMACIÓ AL 93 555 70 55 - 93 540 93 15 O VINE A VEURE'NS A GAIA ESPAI TERAPÈUTIC PERE GRAU, 42 · EL MASNOU

esplai d'estiu 2008

Fotografia de la piscina en un esplai d'estiu als jardins de l'escola El Petit Vailet

Horari: de 9 del matí a 5 de la tarda. **Adreçat** a nens/es de 3 a 8 anys.

Activitats pròpies de l'estiu, piscina cada dia, ping-pong, treballs manuals i sortides.

El Petit Vailet: Ventura i Gassol, 29 el Masnou 93 555 57 11

Vailets: Av. de la Gaïtana.53, 55, Alella 93 555 09 00 (darrere el camp de futbol del Masnou)

MASSA FAUNES PER UN SOL BESTIAR

Per Joan Camps i Ortiz

No deu ser moda debatre envers la diferència de classes. Acceptem l'escalat social com si l'escó que cadascú tenim a la piràmide de les castes socials complagués gairebé tothom. Deu ser que cadascun de nosaltres vivim mirant cara avall, d'esquena a la cúspide del vèrtex del poder i des de la nostra filera tenim la conformació de gaudir de multitud d'éssers que, si podent-los pagar pensem que són els nostres servents, pel poc que cobren per la feina que ens fan i el seu malviure, passem per alt que ells se senten maltractats com mers esclaus nostres.

El nostre compromís implicaria l'acte solidari d'apaivagar la comoditat pròpia que rebem de les capes subordinades a nosaltres i moguéssim la cadira del poder dels qui estan més amunt gaudint del nostre servilisme domesticat o de la nostra adulació o, si més no, del nostre silenci d'atornats o de covards. Sí, sí!, estic parlant-vos de revolució, però no es tracta d'una incitació a la revolta, ja que aquesta vegada només vull donar un diagnòstic a l'abast de tothom.

És molt senzill. Responeu les preguntes següents: de poder escollir entre la cadira del poder o la cadira del saber, a quina de les dues cadires acataríem estar subordinats? El meu idealisme utòpic em fa respondre per impuls: **La cadira del poder hauria d'estar ocupada pels savis!**, vull dir el bo i millor de cada tribu. Però, i si no hi ha savis amb ambició de guiar-nos, què podem fer per evitar que el poder l'ocupin només els qui saben escalar, bandejar, esquivar o arrasar els codis morals que haurien d'impedir usurpar el poder per beneficiar-se'n? Aleshores, jo proposaria que qui ostenti una franja de poder, per petita que sigui, només pugui exercir-la si actua primerament amb **HONESTEDAT**, valor que si no és de l'esperit, metafísic o transcendent, almenys que se li suposi la bona fe. També hauria de comportar l'**ALTRUISME**, el valor de servir els altres abans que a si mateix i, finalment, hauria de

estar dotat de l'**APTITUD**, el valor del rendiment o la capacitat d'assolir el fi, ja que el fet de laborar amb bona fe no és cap garantia de fer feina. Vet aquí la proposta: donar el poder als bons, despresos i eficients, una retòrica filosòfica per a un catecisme adaptable a qualsevol doctrina, però ep!, aquí tots sabem que una cosa és predicar i l'altra fer possible la collita.

Quan busco la simplificació al fenomen que situa la humanitat en un escalat de castes, m'hi trobo la inexorable intervenció de tres factors o condicions que per excés o per defecte investeixen el poderós i, entre les que he anomenat abans, només una és coincident: l'**aptitud**—en aquest cas en minúscules—, vull dir la condició nada o apresada que ens permet ser aptes per resoldre millor certs tipus de problemes o fer millor certes coses útils per als altres. Per definició, la **ineptitud** és una causa inevitable de la desigualtat social, però no hi ha cap demostració estadística on els **aptos**, pel fet de ser-ho, ostentin rangs de casta superior als **ineptes**. Això passa perquè és l'atzar el segon factor encara més influent, que condiciona el poder amb les seves dues vessants contraposades: la **fortuna** i la **dissort**. Dos elements inescrutables, també arbitraris, que fan que els afortunats assoleixin estaments de poder més favorables que els dissortats, si guin aptes o ineptes. El tercer valor és d'actitud, em refereixo a la **laboriositat**, la virtut contraposada a la **ganduleria**.

Tampoc en aquest cas la laboriositat no determina el grau de poder, no cal buscar gaire lluny per constatar que els **dropos** també assoleixen, indiscriminadament, majors privilegis o franges de major poder que els **treballadors**.

Assumeixo que cada individu presenta un nombre infinit de matisos impossibles d'avaluar aquí; però són tan essencials els tres factors assenyalats en el perfil dels poderosos que l'anàlisi simplificada i limitada als tipus teòricament purs em dona una visió entenedora de l'opressió injusta sota la qual la ciutadania, en major o menor grau, estem sotmesos. Si observeu la taula següent, veureu que l'escalat social que proposo atorga, d'acord amb el perfil de cada individu, un grau 8 als més poderosos i decreix fins al grau 1, que correspondria al segment més depauperat de la societat. Davant aquest escalat pot ser que coincidís amb mi que, fins i tot en democràcia, l'estructura social que ens estem donant o tolerant és estúpida i demencial.

PERFIL DE L'INDIVIDU			PODER
Apte	Afortunat	Treballador	8
Apte	Afortunat	Dropo	7
Inepte	Afortunat	Treballador	6
Inepte	Afortunat	Dropo	5
Apte	Dissortat	Treballador	4
Apte	Dissortat	Dropo	3
Inepte	Dissortat	Treballador	2
Inepte	Dissortat	Dropo	1

El fet paradoxal d'aquesta ordenació lògica i a la vegada injusta consisteix a assenyalat que a l'hora d'atorgar poder la causa capital és l'atzar, donat que és el determinant dels **afortunats**, vull dir els nats amb la floreta al cul o a qui la **sort** ve cara, que té major influència que l'**aptitud**, vull dir el **saber**, a l'hora d'assolir qualsevol ascens. Però encara és més xocant observar com els negats d'actitud: els **dropos**, els **ganduls** perquè tothom ho entengui, mantenen posicions socials de major rang que aquells qui coneixem com a **treballadors**.

Des d'aquesta mesura crec que hom pot

entendre millor l'estructura social de la qual formem part i comprendre com tanta gent renega de la tenacitat i de l'esforç i es fixen el pla de vida a l'atzar. En definitiva, per estar prop de la cúspide

del poder, també del benestar, només cal ser un **drogo afortunat** i, per usurpar el màxim poder, només cal la mínima **aptitud** per fer-li el lliit (metàfora del cop d'estat) a l'**apte, afortunat i treballador**

que, legítimament o no, l'ostentava. Aquesta vegada m'he esforçat per no assenyalar clergues, polítics, militars o jutges, però ja veieu que no me n'he sortit del tot.

Aplec de la Sardana del Masnou 2008

Núria Feliu al Masnou

El passat 29 de març, a can Malet, la Núria Feliu amb la seva veu i la seva força ens va emocionar recitant les sardanes més populars del nostre país. És un goig que una dona com ella hagi escollit la poesia que s'amaga darrere de les sardanes per elaborar el seu llibre disc i que l'hagi presentat l'any del centenari de *La Santa Espina*, obra emblemàtica d'Angel Guimerà i música d'Enric Morera.

També el Sr. Lluís Subirana, especialista en el món de la sardana i col·laborador del llibre-disc amb la Núria Feliu, ens va fer un resum de la publicació i ens va explicar una inèdita història de la sardana *Angelina* del mestre Vicens Bou. L'acte va ser presentat per la regidora de cultura Marta Neira i per la presidenta de l'agrupació sardanista Carme Prufionosa, que, entre altres coses, van explicar la tasca que està realitzant la nova junta de l'agrupació. L'acte va finalitzar amb unes paraules d'agraïment de l'alcalde, el sr. Eduard Gisbert i va convidar tots els assistents a un refrigeri.

Aplec 2008

En nom d'aquesta Agrupació, la seva junta vol manifestar l'agraïment a totes les persones que participaren en el 36è Aplec de la Sardana, celebrat el passat 30 de març, al pati del Casino del

Masnou on ens vam sentir molt ben acollits gràcies a la col·laboració i suport de la sra. Eulàlia Villà, del sr. Eduard Canet i del personal de torn. Això ens va permetre fer un bon muntatge, per tal d'acollir les més de 650 persones que hi van assistir i també que "La colla de l'Hort" trobés el seu espai per instal·lar la Fira Artesanal.

Les cobles LA MARINADA, JOVENÍ-VOLA DE SABADELL I LA PRINCIPAL DEL LLOBREGAT, totes de primera categoria, van tocar sardanes molt balladores de reconeguts compositors, una de les interpretades va ser *Sardanes al Casino*, de Martirià Font i Coll, i van estrenar *Clotarencs estimats* de Tomàs Gil i Membrado i *Noves generacions* de Miquel Tudela i Benavent, als quals se'ls va fer entrega d'una placa d'agraïment. També es va fer un merescut reconeixement al president sortint Sr. Pere Clota i a la seva família, per la dedicació a l'Agrupació Sardanista del Masnou durant quinze anys. Volem destacar que en el dinar de germanor ens hi vam aplegar 130 persones que gaudirem d'una estona molt agradable.

Fou un gran honor per a nosaltres, que ens acompanyessin les autoritats del nostre municipi, el president de la Federació Sardanista de Catalunya, el president de la Comissió d'Aplecs de les

Comarques Barcelonines, la presidenta del Casino i els compositors Tomàs Gil, Miquel Tudela, Montserrat Pujolar, Dolors Valadrich i Joan Làzaro.

Volem agrair també la presència de periodistes de Catalunya Ràdio, de Ràdio Terrassa, de Sant Andreu de la Barca, de TV del Maresme, de Ràdio Premià de Mar, i de Ràdio Premià de Dalt i a Gent del Masnou, al Sr. Joan Casals i tota la seva junta per la difusió d'aquest esdeveniment. També agrair a les regidories del nostre ajuntament que ens han donat suport, i al seu personal. A tots els assistents a l'aplec, familiars i amics, l'ajut dels quals va alleugerir sensiblement la nostra feina.

Aprofitem l'avinentesa per convidar a tothom a les ballades de la plaça d'Ocata, (la propera el 18 de maig) i per dir-vos que ja estem pensant en l'aplec de l'any vinent.

La junta

XENÒFOBS, RACISTES, ETC...?

Per *Vocalia d'Acció Cívica*

Actualment, buscant ser sempre política-ment correctes, ens trobem que, malgrat tot, en algunes ocasions som maltractats per persones que ens tracten de racistes o xenòfobs, perquè els has mirat massa estona, potser?, t'han demanat una almoina i els has dit que no, o els has parlat en la teua llengua? Per sort aquests casos no són nombrosos, són les expressions d'algunes persones intolerants, o a qui han rentat el cap. Normalment immigrants.

Cal dir que al nostre país hi ha una espècie de polítics o parapolítics (de saló), que estan fent constantment esment de les bondats de la barreja de colors, a la gran importància de la vinguda de gent de fora i que, gràcies a ells, el nostre país va endavant i sembla que la Seguretat Social funciona mercès a les cotitzacions (?) d'aquests treballadors. Ningú no fa esment, però, que tornem a tenir barracots a les escoles per poder atendre la marejada de criatures que hem d'escolaritzar. També el nivell de l'ensenyament ha baixat a causa del poc o escàs nivell dels nous alumnes o de la problemàtica dels idiomes (es parla de 200 idiomes diferents). I que malalties que eren eradicades (verola, sífilis, etc.) rebroten amb força.

El que ningú no pot fer és evitar que la gent vagi a buscar-se el pa on pugui i que el nivell de la majoria (no tots) dels infants que arriben sigui molt baix. La gent té dret a buscar-se la vida on cregui que li anirà millor i, veient com alguns arriben, amb pastera, se'ns posa la pell de gallina de veure com deuen estar de desesperats als seus països d'origen. No cal dir que hem de ser conscients que hi ha molta gent nouvinguda que ens soluciona els problemes de baixa natalitat que patim, però també que ens creen uns problemes que ja havíem resolt fa segles, com és la separació de l'Església i l'Estat, per exemple.

Per Internet circula un escrit atribuït al Primer Ministre d'Austràlia, el qual en un discurs a finals de l'any passat va posar els punts sobre les is quant a relacions entre les comunitats d'acollida i els immigrants, per la qual cosa el reproduïm:

*Primer Ministre d'Austràlia: John Howard
Sidney, dic 28 (Sun Times)*

El Primer Ministre australià, John Howard, va dir als musulmans que vulguin viure sota la xaria islàmica que se'n vagin d'Austràlia, just en uns moments en què el govern està aïllant possibles grups radicals que podrien llançar atacs terroristes contra el poble de l'illa-continent en un futur.

Tanmateix, Howard va despertar la fúria d'alguns musulmans australians quan va dir que ha donat tot el seu suport a les agències de contraintel·ligència australianes per espiar a les mesquites que hi ha a la nació.

"Els qui han d'adaptar-se en arribar a un nou país són els immigrants, no els australians", va expressar amb fermesa el mandatari. "I si no els agrada, que se'n vagin. Estic fart que aquesta nació sempre s'estigui preocupant de no ofendre altres cultures i altres individus. Des de l'atac terrorista a Balí, hem experimentat un increment de patriotisme entre els australians"

"La nostra cultura s'ha desenvolupat sobre segles de lluites, proves i victòries de milions d'homes i dones que van venir aquí buscant la llibertat", va afegir Howard.

"Aquí parlem anglès fonamentalment", va dir el primer ministre en un moment del seu enèrgic discurs. "No parlem àrab, xinès, espanyol, rus, japonès ni cap altra llengua. Per això, si els immigrants volen convertir-se en part d'aquesta societat, que aprenguin el nostre idioma!"

El mandatari va continuar dient que la majoria dels australians són cristians. "Això no és una ala política ni un joc polític. Es tracta d'una veritat, d'homes i dones cristians que van fundar aquesta nació basant-se en principis cristians, la qual cosa està ben documentada en tots els nostres llibres. Per la qual cosa és completament adequat demostrar la nostra fe cristiana a les parets de les nostres escoles. Si Crist els ofèn, aleshores els sugge-

"Aquest és el nostre país, la nostra pàtria, i aquests són els nostres costums i estil de vida."

reixo que busquin una altra part del món per viure, perquè Déu i Jesucrist són part de la nostra cultura."

"Tolerarem les vostres creences, però heu d'acceptar les nostres per poder viure en harmonia i pau junt a nosaltres", va advertir Howard. "Aquest és el nostre país, la nostra pàtria, i aquests són els nostres costums i estil de vida. Permetrem a tothom que gaudeixin del que és nostre, però quan deixin de queixar-se, de ploriquejar i de protestar contra la nostra bandera, el nostre compromís nacionalista, les nostres creences cristianes o la nostra manera de viure. Els recomano molt que aprofitin la gran oportunitat de llibertat que tenen a Austràlia. Aquí tenen el dret d'anar-se'n on més els convingui".

"Als qui no agrada com vivim els australians", va seguir Howard, "tenen la llibertat de marxar. Nosaltres no els vam obligar a venir. Van ser vostès que van demanar d'immigrar aquí; així que ja és hora que acceptin el país que els va acceptar".

No cal dir que és un discurs totalment controvertit i polèmic, per pensar-hi, sobre el qual els polítics del nostre país, en especial els "esquerrans", cal que reflexionin. Als "dretans", ni els el recomano, ja que ells ho fan d'una altra manera, amb la qual no estem d'acord.

Déu hi faci més que nosaltres

Per Joan Maresma Duran

Brasil està espantat amb l'epidèmia de *dengue* que afecta diverses ciutats d'aquest país continental, especialment Rio de Janeiro. El *dengue* és una malaltia causada per la picada del mosquit *Aedes aegypti* i es caracteritza per la febre alta, dolors musculars i de les articulacions i hemorràgies, que en alguns casos poden provocar la mort. De fet, a Rio de Janeiro aquesta epidèmia ha causat ja més de noranta morts.

Les autoritats (municipals, de l'estat de Rio, del govern central) s'acusen mútuament i discuteixen qui en té la culpa. Pocs recorden, però, els qui van avisar que passaria. Llegeixo al diari que sembla ser que —ho desconeixia— van ser uns quants metges, epidemiòlegs i fins i tot polítics els qui van avisar temps enrere. Avui ens trobem davant els fets. Sembla ser —no en sóc cap expert— que aquesta epidèmia es repeteix cada sis anys. L'última va ser el 2002 i va causar noranta-un morts. Ningú, però, va prendre cap mesura per a aquest 08. Malauradament, el risc d'epidèmies no es limita a la salut. Fa dècades que els ecologistes avisen de la pèrdua d'arbres a l'Amazònia i que això pot influir en el clima i en el medi ambient. Aquests avisos segueixen ignorats i els humans som l'*Aedes aegypti* de la selva.

A São Paulo, la capital econòmica de Brasil, el trànsit és caòtic diàriament, amb quilòmetres de retencions. Això sí, cada cop es produeixen més cotxes, la gent en compra més i es condueix més. L'epidèmia de cotxes també paralitza la ciutat.

De fa anys i això sí que ho coneixia—s'anuncia una epidèmia d'atur, i no pas per falta d'oferta sinó per falta de formació. Diuen els experts que aquesta manca pot incidir fins i tot en l'índex de creixement anual. Cada dia hi ha places no cobertes a l'agricultura, l'ensenyament, la indústria, la construcció, els serveis. Mentrestant, un munt de persones no poden treballar perquè no tenen la qualificació que es requereix.

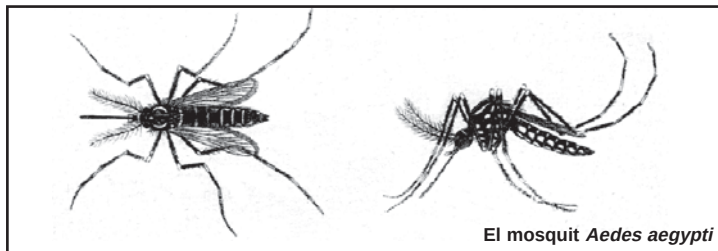
Algunes persones, polítics, ciutadans, mestres, alerten i intenten convèncer de la importància de l'educació. També tot indica que aquesta epidèmia empitjorarà, ja que no avança com hauria de fer-ho i en molts casos —educació pública— és insuficient, incompleta i no ofereix garanties de res.

El pitjor de tot, però, és la nostra omisió. L'omissió dels qui més o menys vivim bé materialment. Vivim, potser, en un món irreal, delicat, tou, de cotó fluix. Aquesta epidèmia de *dengue* ha matat noranta-dues persones i el total de casos ha superat ja els 100.000. Potser anys enrere —i no fa massa anys— es veien de diferent manera les

pèrdues; tal vegada s'hi estava més familiaritzat o hi havia més conformisme; s'acceptava l'atzar, la sort, bona o dolenta; les persones venien al món i hi desapareixien.

En els nostres dies hi ha una epidèmia que tot ha de ser immediat i això provoca l'oblit del futur. Deixem aigua en bassals i nens sense escola sempre que no siguin els nostres. I per això cap de nosaltres no es responsabilitza del que passa al seu voltant o a la resta del país o del planeta.

Ja per acabar, tampoc no oblidar que la relació diners-coneixement no provoca febre com el *dengue*, però amenaça les famílies i el futur. I això em sembla una epidèmia mundial

El mosquit *Aedes aegypti*

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

La suor ens regalimava pel coll aquella tarda calorosa de juliol. El fort pendent del pla d'Aigualluts fins al coll de Salenques ens feia bufar de valent. A poc a poc aconseguíem alçada i la vall es fonia als nostres peus. Arribem amb les darreres clarors en el vèrtex que separa les dues valls, mengem una mica i preparam el bivac per passar la nit. Fitem tot el recorregut que porta fins a l'Aneto i sentim un rau-rau a l'estómac, ja que l'escalada en aquestes crestes, tot i no ser d'una gran dificultat, sempre et porta maldecaps. Cordes, menjar, aigua i estris varis et fan més feixuga l'ascensió, però això forma part del que ens agrada i tampoc no era moment per queixar-se.

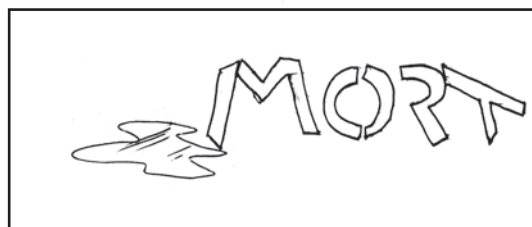
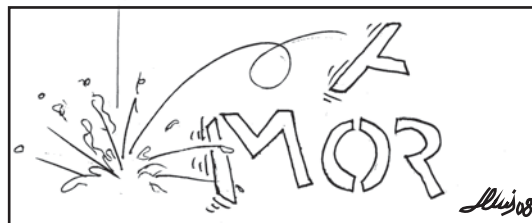
Després d'un consomé, quatre avellanes i un te, ens escolem als nostres sacs de dormir de cara a ponent tot veient aquell disc roig preciós amagar-se darrere les muntanyes. Encenem un cigarret dels que fan riure i la nostra vida es transforma en filosofia davant l'espectacle que ens dóna la mare natura. Mai no oblidaré aquell moment màgic de la meva vida, ni el company que tenia al costat. En aquell moment sentíem la solitud i la petitesa dels nostres cossos joves. Amb tot, la satisfacció de sentir-se especial, de fugir de la vulgar rutina diària ens dibuixava un somriure il·luminat pels tons ataronjats d'aquell capvespre magnífic.

L'endemà no vàrem fer el cim, el mal temps ens va tirar enrere i ja teníem una mala experiència en aquesta cresta perquè mesos abans coincidiríem en el mateix lloc amb una colla de Barcelona. El temps es va posar a parir i, després d'una reunió de totes dues colles, nosaltres i una noia de l'altre grup, decidim baixar. La resta, tres nois, volen continuar. Nosaltres, un cop som a Benasc, passem la nit a la Pensió Barravés mentre una forta tempesta descarrega tota la seva fúria. Amb unes cerveses a les mans, pensem en aquells nois i se'ns posa la pell de gallina pensant que passaran la nit del lloro.

Un cop a casa, ens truca la noia que va baixar amb nosaltres i ens diu que un dels nois és mort. Bé, la vida és dura de vegades. Abandonar o tirar endavant és sempre un dilema a la muntanya, però aquest cas concret ens va ensenyar el camí: El més important, sempre la vida i, com deia un savi, "la muntanya no es bellugarà, ja hi tornarem".

No sempre és el raonament el que mana a les nostres vides, l'atzar hi té moltes coses a dir també, tot i que hi ha gent que diu que les casualitats no existeixen, que estem predestinats i que les coses no passen perquè sí. Personalment crec que la vida és un conjunt de casualitats. Arribar al món ja és una casualitat i, si el començament ja es així, imagineu-vos la resta.

Tinc una anècdota curiosa i cruel al mateix temps. Eren els anys setanta i em trobava a Jaca fent el soldat (podria dir fent l'idiota i quedaria millor) quan en una sortida "per fer guerres de mentida" una mula em va etzibar una guitza en

el bell mig del genoll. Un manaia em diu que un jeep em portarà a la caserna. M'adreço cap al vehicle i un altre soldat lesionat assegut al costat del conductor baixa i em cedeix el lloc perquè jo porto deu mesos més que ell (allò tan vell de la veterania és un grau). Li dic que jo passo d'aquestes burrades militars i juntament amb el fusell i la motxilla em col·loco a la part del darrere (on estaves més incòmode i seies de canto). El xaval encara seguia amb la canço que em posés a davant mentre el "trasto" ja es bellugava. El conductor anava a totes, com per impressionar-nos, i li vaig dir que no teníem cap pressa i que em quedaven només quinze dies d'exili i que no volia bromes. Tres o quatre revolts més tard, el jeep fa una derrapada i jo i fusell travessem la lona i caiem a la carretera i, una vegada enmig de l'asfalt, tinc temps de veure com cau per un barranc.

Resultat de tota aquesta moguda, el noi que em cedia el lloc (perquè em tocava com a veterà) mort a l'acte, amb el cotxe cap per avall i ell assegut en aquell maleït seient esclafat pel pes de tota aquella ferralla.

Destí, casualitat, providència, jo crec que és pur atzar. El que mai no he pogut treure'm del cap és que em van cedir una plaça cap a la mort i no la vaig agafar, però això va fer que un altre estigués en el lloc que en principi era per a mi. Costa d'enfrontar-se als fantasmes de la por; què seria d'aquell noi avui si fos viu? I de tot el que ara m'envolta si jo no hi fos? Hi ha una noia que sempre em diu que les coses no passen perquè sí, que tot té un sentit. Potser sí que té raó, perquè un parell d'anys després d'aquest malaurat accident vàrem fer un viatge plegats, que encara continua.

Històries de la vila

Per Joan Muray

Les CARMELLES... del Masnou d'abans (2)

(continuació)

CASINO DE MASNOU

Aquesta societat, encara vigent, també va tenir el seu cor. En tenim el llibret de l'any 1909, any trist per doble raó, per la dita "Setmana Tràgica" i per les inundacions que va patir el Masnou, amb un mort i tot, i de les quals rebé funestes conseqüències el mateix Casino.

Les caramelles del Casino foren cantades per joves de l'entitat, acompanyats per l'orquestra de Granollers "La Moderna Catalana". La lletra era de Josep Meca, J. Sala i Maristany, Josep Pujadas i Truch i Bonaventura Bassegoda.

Com en els altres llibrets, anaven dedicades a prohoms de la vila, a socis de prestigi de l'entitat i, és clar, a les noies que havien brillat a la societat, com: Bonaventura Fontanills, Pere Pagès i Maristany, D. Jaume Sensat (1), Carmeta Ferrer, Elvireta Orta, Carmelita Fàbregas, Inesita Oliver, Pepita Civil, Cristina i Roseta Fàbregas, Leocadia i Prudenta Ferrer, Pere Maristany i *Joseph* García (2). El llibret comença amb un lema que diu:

*De les bolvas cristallines
qu'à tos peus rendeix el mar*

*en feu ánforas divinas
una fada ab són cantar.
Y al besarlas, amorosas,
las onadas remorosas
y la grana del sol nou
devingueren flors hermosas;
las pibillas de Masnou.
De Josep Meca*

NOTES

1- Jaume Sensat i Sanjuan era el popularment conegut "marquès de la manguera". Un masnoví que havia fet fortuna a la borsa bonaerense. Al Masnou, la seva casa d'estiu és l'actual Casa de Cultura. 2- Josep Garcia i Cunill era el fundador de les caves "Champ Sors", les úniques caves que estan prop de mar.

COOPERATIVA TÈXTIL DE MASNOU

Aquest llibret pertany a la que fou cooperativa de la fàbrica tèxtil coneguda popularment com a "Can Xala", que primer fou de Pau Estapé, després fou "La Industrial Lonera" fins al 1930, i entre el 1931 i 1961 fou "Ballvé, S.A.", i finalment "Hilma, S.A.". En aquells anys, els de la Cooperativa tenien el seu cor de caramelles i eren la lletra i la música de Josep Ventura i Estapé (de can Targa), un terratinent que a més era músic i havia tocat fins i tot al Liceu. Els cantaires portaven un fanal amb les "quatre barres" (la bandera de Catalunya) impreses.

Les cançons, com als altres cors, anaven dedicades als qui manaven, sigui a la vila, a la parròquia o a l'empresa. En aquest llibret eren per a: Casa de la Vila, Rectoria, D. Pere Sust (1), D. Joan Puig (2), D. Baldomer Morell (3), D. Anton Vila (4), D. Miquel Llovet (5), D. Mariano Fernández (6), D. Anton Grau (7), D. Josep Vilarrasa (8), D. Isidro Zamora (9), D. Josep Juliol (10), D. Francisco Vilà (11), D. Joaquim Vilà (12), als senyors Francisco i Candelària (13), D. Pere Colomer (14) i Mariona Comerma (15).

NOTES

1- Pere Sust era aleshores l'alcalde de la vila. 2- Joan Puig era el gerent de l'empresa. 3- Baldomer Morell presidia la Cooperativa. 4- Anton Vila era el director. 5- Miquel Llovet era director de "La Lonera" i de la secció de teixits. 6- Marià Fernández era el propietari de les Gasoses Fernández. 7- Anton Grau, més conegut com "l'Antonet dels carros", transportava els productes de l'empresa. 8- Josep Vilarrasa tenia un càrrec a l'empresa. 9- Isidre Zamora tenia un càrrec a l'empresa. 10- Josep Juliol era de "can Trinquis" i can-salader de prestigi. 11- Francesc Vilà era de "cal Morrut" i contractista d'obres de l'empresa. 12- Joanquim Vilà, conegut com en "Quimet de les pells", es dedicava, com el motiu indica, a les pells. 13- Francesc i Candelària eren els amos del forn conegut com de "ca la Candelària" o de "can Cagaespès". 14- Pere Colomer era pollaire (gallinaire) i venia també ous, cabrits i llet. 15- Mariona Comerma era aleshores dependenta de la cooperativa i després va tenir la seva pròpia botiga de queviures al c/ Navarra.

CENTRE CORAL UNIÓ MASNOUENCA

Aquesta societat és la popularment coneguda com a "Casinet", que ha tingut diverses ubicacions. Primer fou al fons de la plaça de la Llibertat, després a la mateixa plaça, però al xamfrà del Camí Ral, el de ponent, i finalment on ara és, al carrer de Barcelona.

És la societat més antiga, tot i que quan fou fundada es deia Centre Coral. Entre els anys 1928 i 1933/34 va crear el seu propi cor, l'Orfeó Masnoví. I entre els anys 1947 i 1952 va tornar a tenir-lo. Tot i aquestes dates, per Pasqua, com altres societats, tenia el seu cor de caramelles, que com a distintiu portava a la solapa un llaç amb les barres catalanes.

El llibret que tenim és del 1911 i les lletres de les cançons són del poeta Josep Pujadas i Truch, i la música del mestre Pere Vidal (1).

Després d'un vals i d'una americana, vénen les consabudes dedicades a: Casa de la Vila, Rectoria, i a D. Isidro Bertran (2), D. Anton Antich (3), D. Pere Pagès, D. Joaquim, D. Benet Roig, D. Pere Anguera, D. Pere Oliveras (4), D. Joan Colomer (5), D. Lluís Marés, i unes cobles.

D'aquest cor hi ha una anècdota ben curiosa (6), que va passar entre finals de la dècada dels quaranta o començaments de la següent, del passat segle, quan el president de l'entitat no va voler pagar l'import de llogar una orquestra. Aleshores el

mestre Bert (que també cantava als "Gafarrons") i els altres cantaires van dir que ells sortiren fos com fos; i van llogar un piano de maneta que anava amb carro i ruc, amb la condició que en podies treure la maneta, així ells hi posarien un piano convencional, que va tocar Rafael Bert, i així pogueren fer la cantada; això sí, tenint sempre ben controlades les regnes del carro, no fos que piano i mestre se'n anessin a "can Pistras".

NOTES

1- Pere Vidal i Jordi fou un cèlebre violinista i compositor, que el 1914 se'n va anar a l'Argentina, on va tenir molts èxits i dirigí el Conservatori de Música de Rosario.

2- Isidre Bertran era aleshores president de l'entitat.

3- Anton Antich era el Caporal de Districte del Sometent.

4- Pere Oliveras era de la botiga de "can Marfanet".

5- Joan Colomer tenia vaqueria i, per motiu, de "ca la Vaquera".

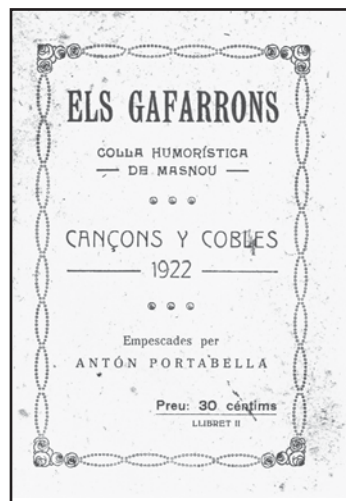
6- Per a més informació, vegeu butlletí de Gent del Masnou, núm.109, d'abril del 1996.

ELS GAFARRONS

Aquests no constituïen cap societat; eren només un grup d'amics que es reunia, no en sabem l'indret, per cantar caramelles, com a "colla humorística de Masnou". Ells deien que cantaven "cançons i cobles". També deien, en comptes de posar el nom dels autors, que les seves havien estat "empescades" per l'Anton Portabella. Se'n sap, però, que el grup havia estat creat pel músic Grau Maristany (en Grau Til·là) i que en feia també la música i les lletres.

Tenim constància que el grup fou creat l'any 1921 i sembla ser que va durar fins al 1925, almenys aquests són els números que tenim. Els seus llibrets de cançons es venien al preu de 30 cèntims (dels d'abans) i el del 1925 en valia ja 40. Aquest darrer, a més d'un trenta per cent d'augment, duia alhora publicitat, cosa que deixa entreveure que aquell any el seu cost es feia insostenible.

Els anuncis del 1925 eren de: S. A. Cisa, Celler Duran i Champ Sors. Tres

empreses dedicades al "mam", la primera encara vigent, i la tercera continua produint xampany.

Les seves cançons, a diferència dels altres cors, no anaven dedicades ni a autoritats o institucions, ni tampoc a cap persona en concret. Tot i que, en ser satíriques, deduíem que devien anar dirigides a algú en concret; però, amb el temps passat, ja no es pot endevinar a qui.

Les lletres d'Anton Portabella no eren musicades per cap compositor, sinó que es cantaven amb la música de cançons i obres ja molt conegudes, així tothom en sabia la tonada. El mateix autor venia els llibrets a casa seva, al c/ de la Colomina, 12.

Als diversos llibrets trobem títols com: Passades (amb música d'"Els Tres Tambors"), Volta-la (un cuplet amb compàs d'americana) o Cobles Jotesques.

També: La Pageseta (amb música del fox-trot "El Arco Iris"), No es pot continuar (cobles), Al·leluia (vals). I La Marqueseta (massurca), A Festa Major (amb música de la sardana "Senyal de Festa") o Surt el Sol (vals). Els seus cantaires i músics s'anomenaven a si mateixos "Gafarronistes"; i entre els diversos anys consultats hi cantaren (no tots alhora) els següents: Joan Bach, Joan Bigas, Lluís Ballell, Gabriel Bert, Rafael Bert, Pere Curell, Eugeni Casanovas, Jordi Jordana, Joan Duran, Pere Cid, Josep Codina, Josep Enric, Jesús Fabregat, Jeroni Gibernau, Josep Joan, Antoni Marí,

Lluís Jolis, Joan Palau, Pere Perich, Martí Raméntol, Francesc Rosés, Jaume Sala, Fulgenci Salsas, Francesc Roig, Enric Roig, Antoni Raméntol, Pere Raméntol i Josep Vila.

D'entre totes les cantades, en destriarem algunes estrofes, per veure com les gastaven; són:

- *Cantem cançons d'humor, cuplets, goigs...les quaranta, fins missa, tot perquè qui canta els mals espanta.*

- *Masnou, de dia es bell; prò de nit quan fa fosca si aneu sense fanal us trencareu la closca.*

- *En Rafael sempre va al cine amb la novia i la mamá perquè els dits, diu, que a les fosques corren molt més que essent clà.*

Una nit tant li corrien que sense dar-se'n conte ell,

El mestre Bert dirigint el Cor de Caramelles (anys 40-50)

'nava tocant les berrugues que la mamá té al clatell.

- *Una beata coqueta té tanta fè a un reverent, que de tant que s'hi confessa va la memoria perdent. L'altre diumenge a la tarda no sé que li va passar, que en el confés la cotilla diu que s'hi va descuidar.*

- *Casat en Corneli frisava de pena perquè mai li enviava Deu cap nen ni nena, don Cosme va dir-li a Nuria has d'anà i allà si a Deu pregues potsè et servirà. Un any just va estar-s'hi pregant per sa colla, i fins s'assegura que el cap posà a l'olla, i en premi al sè a casa un àngel trovà. prò es diu que el tal àngel...*

Aquest darrer grup, Els Gafarrons, en ser satírics i pel que deien les seves lletres, eren força esperats pels masnovins. Tot i que ara no podem saber qui se les carregava.

També cal dir què és un gafarró (*Serinus serinus*); és un ocell d'uns 12 cm, parent del canari, però d'un color bru groguenc, amb el pit i la gola de color groc. Es troba en gran part d'Europa i viu en llocs habitats.

Hi ha una anècdota referida al mestre Rafael Bert i als Cors de La Calàndria i del Casinet, que ell va fer cantar conjuntament en certa ocasió. Fou amb

motiu d'una trobada de cors del Maresme, feta a Alella. Van cantar junts, tot i la rivalitat existent, i ho feren sota el nom que ell els posà, es van dir "Els Garbellats", ja que ell havia triat els millors cantaires de cada cor i de cada corda.

Tot i amb això, no aconseguiren el primer premi, sinó el segon, per unes raons, diguem-ne, poc convincents que va donar el jurat. El primer premi fou per al Cor de l'Amistat, de Premià de Mar, que aleshores dirigia el masnoví mestre Jaume Sampera.

FONS CONSULTATS

- Butlletí de Gent del Masnou. núm. 73. La Pasqua, de "La filla d'en Ceset".
- Butlletí de Gent del Masnou. núm. 98. Les Caramelles, d'en Dídac Ortiz.
- Butlletí de Gent del Masnou. núm. 109. Històries de la Vila, de Joan Muray...
- Gran Enciclopèdia Catalana
- Costumari de Joan Amades.
- Notes d'en Dídac Ortiz
- Masnovins a les Amèriques. De Joan Muray. Oikos Tau. Vilassar de Mar 1998.

El mestre Grau Maristany (Grau Til·là), creador dels "Gafarrons".

C/ la Garrotxa, 4 (passatge) 93 540 13 29 el Masnou

Llanes i cotons per fer mitja. Tenim totes les novetats i colors per a aquest estiu... i recorda: si et venem la llana, et guiem el jersei!

*Labors de ganxet. Fils i tota classe de materials per fer puntes de coixí. Brodats a màquina
Arrangem peces de vestir.*

Horari: Dilluns i dijous de 10 a 1 i de 5 a 8. Dimecres de 10 a 1. Divendres de 5 a 8. Dimarts i dissabte tancat

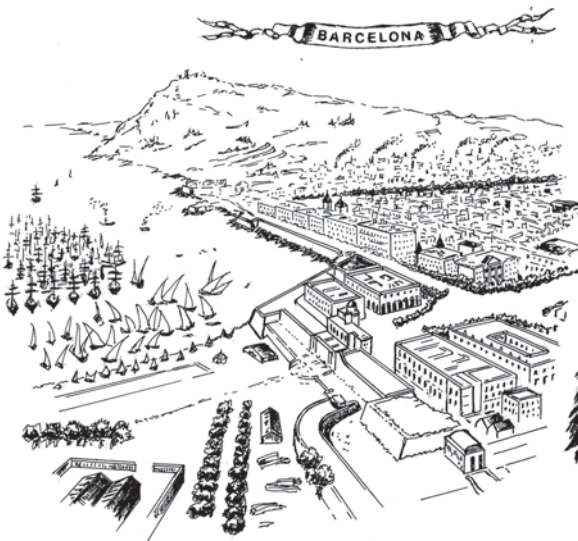
WASHINGTON IRVING

I EL SEU HOMENATGE A CATALUNYA

Per Josep Condeminas

Havent llegit el famós llibre "Contes de l'Alhambra", és fàcil comprendre l'èxit que sempre acompanyà aquest escriptor nord-americà. Fill d'una acabalada família de comerciants, i havent rebut una acurada educació, va ser advocat, home de negocis, soldat i escriptor reconegut. No en va és considerat com el primer escriptor americà de fama

internacional. El 1815 viatjà a Europa, on va passar disset anys a Anglaterra, concretament a Liverpool, on cuidava la sucursal del negoci familiar. Per desgràcia, el negoci no va anar bé i aquesta circumstància el va empènyer a dedicar-se exclusivament a la literatura i obtingué un considerable èxit i una més que estimulant soltesa econòmica. Per descomptat, les seves biografies fan menció de la seva trajectòria personal i dels seus llibres en particular i incideixen també en el seu període com a ambaixador del govern americà a Madrid, però rarament fan menció del seu pas per Barcelona. Sempre va sentir una especial predilecció per Espanya i parlava un excel·lent castellà. La seva estada al front de la legació americana a Madrid coincidí amb una visita de la jove reina Isabel II a Barcelona amb la intenció de prendre les aigües a Caldes de Montbui. En aquella època Irving ja tenia seixanta-un anys i una salut delicada, que la calor tòrrida de Madrid d'aquell estiu de 1844 encara va mortificar més. Per aquells dies va rebre l'ordre d'entregar a la reina, en pròpia mà, dues cartes del President Tyler. Així que no va tenir més remei

que viatjar a Barcelona amb greu afebliment de la seva salut i s'hostatjà a la "Fonda d'Orient", avui dia hotel del mateix nom, en plena Rambla barcelonina.

Contra tot pronòstic, l'estada a Barcelona se li va posar d'allò més bé, d'un efecte terapèutic que va fer que s'evaporesin les xacres de Madrid. En una carta dirigida a la seva germana li descrivia Barcelona com una ciutat encantadora, una barreja del caràcter espanyol, francès i italià (???). D'un clima suau i una calor moderada per les brises marines. També li descrivia els fèrtils conreus de la rodalia plens d'arbres fruiters. La seva agradable impressió va fer que allargués el sojorn a Barcelona i assistí a representacions d'òpera i s'entregà als plaers d'una intensa activitat social de recepcions, festes i excursions amb cotxe de cavalls per la comarca. Qui sap si es va arribar fins al Masnou.

L'estada quedà interrompuda per l'avís d'anar a Londres i embarcà en el vapor "Villa de Madrid". Durant la travessia, en una carta dirigida a un amic li descrivia aquest paisatge: *El litoral és molt muntanyós i, a cada pas, es*

veuen castells en ruïnes. La costa catalana és plena de petites poblacions plètriques de bullici, activitat i iniciativa ja que Catalunya és la "New England" d'Espanya. Tenim un magnífic cel blau i bufa una brisa suau i deliciosa. El mar es veu animat per les veles llatines típiques de les naus del Mediterrani. Durant la travessia es va enamorar d'una catalana d'extraordinària bellesa. Malauradament per a ell, estava casada i acompanyava el seu marit a la Festa Major de Sant Feliu de Guíxols, encara que això no va ser obstacle perquè establís una agradable relació amb el matrimoni. Fondejats a la badia de Sant Feliu, es va acomiadar de la formosa passatgera i del seu marit, que embarcaren en una barca que els portaria a la platja. Poc després, el vapor empenia rumb cap a Marsella.

Sempre més, Washington Irving recordaria amb nostàlgia la seva estada a Barcelona i, quan mencionava aquells dies, sempre acabava fent referència a aquella esplèndida dona, d'encisador somriure, i al gest de comiat que li dirigí des de la barca; records, tots ells, mitificats amb el pas dels anys.

Cròniques

LA CORAL XABEC SE'N VA A CANTAR AL GARRAF

Per Esteve Pujol i Pons

Diumenge, dia 30 de març, dia esplèndid de primavera. Ja ens teniu, als cantaires de la Coral Xabec, tots cap a Vilanova i la Geltrú. La Coral Moixaina, vinculada a l'Escola Pia de la capital del Garraf, ens havia invitat a fer-hi una cantada conjunta. Doncs, vingia!

Ens havien dit: *Els qui vulgueu, esteu convidats a visitar el Museu del Ferrocarril*. Tots els qui hi van estar interessats en van quedar molt satisfets. El museu en sí val la pena; però, tenint un guia com el qui ens hi va acompanyar, va ser un luxe dels que costen de trobar; i quin guia més competent i engrescador! A un quart de dues del migdia ja érem tots, ells i nosaltres, a la parròquia de la Immaculada Concepció, la parròquia de Mar, com diuen els vilanovins, disposats a fer-hi el concert.

La Coral Moixaina, sota la direcció d'Alexandre Urpí, va interpretar cinc cançons, unes de nostrades i unes de foranes. Fan de molt bon sentir.

Després la nostra coral va portar-hi aires musicals del Masnou. La directora, Montserrat Llagostera, està reviscolant melodies de músics masnovins que constitueixen un fons molt valuós de La Calàndria i que estan en perill de caure en l'oblit si algú no els en treu la pols. Ella n'arranja harmonitzacions per a quatre veus mixtes i la coral les torna a fer sonar amb tota la frescor i gràcia que tenien i tenen. *Preludi primaveral* (F.Ramentol-G.Maristany [1922]/M.Llagostera [2007]) i *Les cabòries d'en Peret* (F.Ramentol-G.Maristany [1922]/M.Llagostera [2007]) van ser les escollides. Feia goig de veure

molts dels oients portant discretament el ritme amb el cap i amb el cos i tot. És que tenen un aire...!

Tant els de Vilanova com els del Masnou saben què vol dir fer les Amèriques; totes dues poblacions són de marina i per un cantó o altre ens arriba el record, viscut o conegut, dels qui van travessar l'Atlàntic i van anar a fer fortuna al nou continent. Per això era molt escaient de cantar melodies americanes; dues de l'Amèrica Llatina: *La Cucaracha* (Trad. mexicana/O.Ruthenberg) i *El Maquerule* (Trad. colombiana/G.Rentería). La percussió va animar el ritme viu d'aquests cants tan alegres.

Com que ja érem a les Índies Occidentals, vam anar una mica més al nord i vam cantar *From the time you say goodbye* (L.Sturdy/R.Bos) i *Drill ye tarriers, drill* (Th.F.Casey-Ch.Connelly/Th.-Rodgers). Aquesta darrera, que té com a tema el cant dels obrers que muntaven feixugament les vies del ferrocarril, que havia de portar prosperitat a tots els Estats Units d'Amèrica del Nord, va connectar pla bé amb tantes màquines i vagons i vies i senyals ferroviaris que enriqueixen el museu vilanoví dedicat als trens; semblava una cançó feta a mida. La Bàrbara Llacay ens va acompanyar al piano amb l'encert i bon gust amb què ho fa sempre.

El cant conjunt de totes dues corals, dirigit per la Montserrat Llagostera, va

ser el *Cànon per la pau* (Francis Terral/Ma.T.Giménez) i així vam cloure el concert.

El regal d'una mostra del bestiar folklòric vilanoví fou el detall d'elegància del Coral Moixaina envers la Coral Xabec, juntament amb la promesa que vindrien al Masnou i hi fariem una cantada plegats.

Al col·legi de l'Escola Pia hi vam dinar, cantaires i acompanyants, en l'ambient de germanor que és tan propi d'aquestes trobades de corals.

Gràcies, dones i homes de la Coral Moixaina; quan ens tornareu la visita a la Vila Benèfica, procurarem tractar-vos tan bé com vosaltres ho heu fet.

CINC-CENTS ASSAIGS

S'acaba l'assaig del dimarts 22 d'abril. Fins aquí res d'estrany. Bé, s'acaba un quart abans del que és normal i obrim unes galetes i beguda. Ei, que no ho fem pas cada dimarts, eh! Aquest dimarts era especial.

S'esqueia l'assaig de dimarts número 500! Tota una fita a celebrar.

En realitat portem molts més de cinc-cents assaigs i això per raons diverses: perquè també fem assaigs de dijous alternant les cordes d'homes i les de dones, o bé perquè, davant la imminència d'un concert, fem assaigs extres. I també perquè a l'inici de la coral els assaigs no eren tan regulars com a partir del dia 20 de juny del 1996, que és quan algú es va proposar de quantificar exactament els assaigs ordinaris de dimarts.

Ja veieu que és una xifra força simbòlica, si bé amb una base prou objectiva com per fer-ne festa. Si comptem que cada assaig ordinari dura dues hores, de quarts de deu a quarts de dotze del vespre, arribem a la conclusió que mil hores d'assajar constitueixen una efemèrides

digna de recordar-se.

A tall d'informació històrica, us resumeixo els inicis cronològics de la nostra i vostra Coral Xabec:

La Coral Xabec es forma embrionàriament pel novembre del 1994 arran del assaigs de les parts corals de "L'Estel de Natzaret" (de Ramon Pàmies amb música de Miquel Ferrer) que el Grup d'Aficionats al Teatre, dirigit per Josep Riera, representaria pels dies de Nadal al teatre del Casino del Masnou. La direcció de cors i orquestra ja correspon a Montserrat Llagostera i Torrent.

L'activitat pròpia de la coral comença formalment pel gener del 1995.

Les dues primeres actuacions públiques es fan a tall de participació en les celebracions litúrgiques del Diumenge de Rams i del Dijous Sant del mateix any a les parròquies de Sant Pere del Masnou i de la Mare de Déu del Pilar del Masnou respectivament.

El concert de presentació té lloc el dia 8 de juliol a la mateixa església parroquial de Sant Pere del Masnou, lloc habitual de concerts a la vila. Ja hi van participar quaranta-sis cantaires sota la direcció de

Montserrat Llagostera.

El 16 de juliol fa el segon concert a la parròquia de Sant Josep Obrer, de Ripoll.

Al Convent del Pares Caputxins de Sarrià, a Barcelona, hi farà un nou concert el 2 de desembre.

El primer concert nadalenc té lloc el 22 de desembre a la parròquia de Sant Pere, del Masnou, amb caràcter de primer aniversari.

I continuem assajant, cantant, fent bellesa i passant-nos-ho bé.

Presentació, a Barcelona, de la COMISSIÓ 100 ANYS D'ESTELADA (1908-2008)

Per Joan Muray Vocal de Cultura

El passat 14 d'abril, setanta-setè aniversari de la proclamació de la República Catalana pel president Macià des del balcó del Palau de la Generalitat, es va fer la presentació pública, a la seu d'Òmnium Cultural de Barcelona, de la "Comissió 100 anys d'estelada (1908-2008)".

La presentació va anar a càrrec del president de l'entitat, Jordi Porta, de membres de la comissió i de dos dels convidats a l'acte, que explicaren el programa d'activitats que es portaran a terme al llarg de tot l'any que durarà, tant a nivell nacional com a l'internacional.

Aquesta presentació es féu especialment dirigida a la premsa i altres mitjans de comunicació i va comptar amb un nodrit grup de persones de reconegut prestigi, del que s'anome-

na la societat civil catalana. Ells representaven la diversitat de persones d'àmbits ben diversos que s'han anat adherint d'un temps ençà a aquesta convocatòria.

Entre els molts actes que té prevists la Comissió, hi ha una magna exposició històrica, una tramesa de postals a l'ONU en què reivindica el dret del poble català a l'autodeterminació i una campanya conjunta amb la Plataforma Pro Seleccions Catalanes. Aquesta es denominarà "100 cims-100 anys", i pretén pujar l'estelada a cent cims del món, i ja n'ha sortit (el 14/4) la primera expedi-

ció, la de la UEC-Gràcia cap al cim de l'Everest, on pensa plantar la senyera estelada commemorativa de l'aniversari.

D'aquest aniversari de l'aparició de la primera bandera catalana amb l'estel, el butlletí d'aquesta entitat, corresponent al gener d'enguany, ja hi va aparèixer una nota al respecte que deia així:

1908-2008. 100 anys. Apareix per primer cop la bandera catalana estelada. El fet ocorregué a la seu de la Lliga Nacionalista Catalana a París. L'estel estava col·locat dins un rombe que hi havia al mig de la bandera quadribarrada. La primera estelada com la actual va aparèixer el 1918, essent el seu creador, el masnoví d'adopció, en Vicenç A. Ballester i Camps.

Com veieu, una arrencada de celebracions solemne, rica i variada, a la qual s'aniran afegint actes a mesura que vagin sorgint. Per la qual cosa, si voleu estar a l'aguait de tot el que ha fet la Comissió i el que prepara, us recomano que us connecteu al seu web, que és : www.estelada.cat

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Fotos: M. J. R. Lucas

Ben alt i digne i clar!

Del 30 d'abril a l'1 de juny la **Sala Muntaner** (c/ Muntaner, 4) presenta la imprescindible **Los niños de Morelia** de Víctor Hugo Rastón (1948), una creació dirigida pel també mexicà

Mauricio Jiménez (1960), produïda per l'associació teatral barcelonina **La Jarra Azul** i per **Conjuro Teatro**, que recorda l'episodi històric dels nens —molts, catalans— que en temps de la guerra civil espanyola, el juny de 1937, arribaven per ser acollits a la ciutat mexicana de Morelia (www.salamuntaner.com, www.ninosdemoreliateatro.org).

L'endemà que el nostre adorat actor Oriol Guinart comença a actuar a **Venedors** d'Edoardo Erba a la Sala Beckett, el 8 de maig, i fins a l'1 de juny la Sala Petita del **Teatre Nacional de Catalunya** (www.tnc.cat) acull el muntatge *Què va passar quan Nora va deixar el seu home o Els pilars de les societats* de la polèmica, corrosiva, sulfúrica autora austríaca **Elfriede Jelinek** (1946, www.elfriedejelinek.com). Qui ha pogut esborrar de la seva memòria el film *La pianista* (2001) de Michael Haneke, a partir del seu relat? Ara una Nora ibseniana creada per Jelinek assumeix plenament la seva força, alhora que el repte que significa sobreviure en el món hostil i masclista d'una fàbrica. Dos grans actors, Manel Barceló i Lluïsa Castell, encapçalen una sàvia troupe (Gabriela Flores, Carme González, Llorenç González, Carlota Olcina, Albert Pérez, Montse Pérez, Xavi Sàez i Cristina Sirvent) modelada per la direcció escènica de Carme Portaceli i el moviment de Marta Carrasco.

També el dia 8, i fins al 18 de maig, el polifacètic compositor i pianista **Carles Santos** (Vinaròs, 1940, www.carles-santos.com) comença a presentar el seu homenatge a **Joan Brossa** (1919-1998) —Santos fou alumne i col·laborador seu— titulat *brossolobrossotdebrossat* al **Teatre Lliure** (c/ Passeig de Santa Madrona, 40-46) (www.teatrelivre.cat) de Montjuïc, amb una nòmina conformada per Inés Borrás (pianista), el tenor Antonio Comas i els cantants-actors Mònica López i Josep Maria Mestres.

Del 14 de maig al 15 de juny el **Brossa Espai Escènic** (www.espairossa.com), tot tocant a la Via Laietana i al carrer de la Princesa, programa un gran exercici de poesia escènica amb uns destacables ingredients de sàtira i erotisme: *Els mots de Yorik (i altres peces)* de **Josep Palau i Fabre** (1917-2008), amb direcció d'Iñaki Garz.

A partir del 23 de maig La Riereta Teatre programa durant tres caps de setmana dos textos (*El binomio Peyró*) de Josep Pere Peyró (Palma de Mallorca, 1959) dirigits per P.A. Angelopoulos (c/ Reina Amàlia, 3, prop del Mercat de Sant Antoni) (www.lariereta.es). És una bona ocasió per repescar i retrobar-nos amb la dramaturgia catalana contemporània.

Jacint Ros i Hombravella, consoci de GDM és distingit amb la Creu de Sant Jordi.

El dia 22 d'abril de 2008 el nostre consoci i amic Jacint Ros i Hombravella, juntament amb d'altres vint-i-tres personalitats i nou entitats de diferents àmbits, va rebre un dels màxims reconeixements que anualment atorga la Generalitat de Catalunya d'ençà de l'any 1982: **La Creu de Sant Jordi**.

En el cas del nostre amic Jacint Ros, estretament vinculat i apreciat a la vila del Masnou, reproduïm literalment el text oficial on es detalla els mèrits que han propiciat tal reconeixement:

Jacint Ros (Barcelona, 1934): economista. Per les seves aportacions rellevants en matèries com el comportament de l'estalvi o l'economia catalana en el seu conjunt, a més de camps específics com el dèficit fiscal i l'estructura empresarial, especialment en la petita i mitjana empresa. I també per una reconeguda tasca docent i la preocupació per tal que els coneixements econòmics arribin a la societat de la manera més entenedora.

El guardó d'enguany era obra del joier Joaquim Capdevila, guanyador del concurs convocat pel Consell de Disseny de la Generalitat el 1981.

Segons text oficial, els materials emprats són: **L'argent i el corall, ambdós lligats a la tradició decorativa catalana.**

La Creu, com a símbol de Catalunya, és de corall vermell sobre fons de corall blanc, en un marc d'argent, al·legòric del país.

Des d'aquestes línies felicitem de tot cor Jacint Ros i l'anímem a seguir aportant tot el seu saber en bé del nostre país.

La Junta Directiva

La nostra petita volta al món (2)

La sortida a la Vall de Núria d'en Joan Casals i en Jaume Rossell

Del 3 al 7 de setembre del 1961

Per Ramon Asensio i Cardell

A la primera part, en Joan i en Jaume ens relataren els preparatius per realitzar la sortida i com el dia 3 de setembre, per mitjà del transport de l'autostop, coneixen una sèrie de personatges que els ofereixen els seus vehicles per pujar-hi, fins que poden arribar al poble de Ribes de Fresser, ja de nit, amb un ruixadet amenitzat amb llamps i trons, i fan de la primera acampada un veritable Trafalgar, segons paraules d'en Joan. El dia 4, al voltant de les 5 del matí, anaren a agafar el cremallera, però aquest no sortia fins a les 9, i encara amb retard. L'anada a Núria fou espectacular: "...el cremallera passa vers un riu que serpenteja muntanya avall, ara pel costat d'un bosc de pi-avets, també entremig d'un rocam que sembla que s'hagi d'ensorrar amb el trontoll del tren... En arribar a dalt ens adonem que els cims més enlairats de la vall de Núria són blanquejats de neu. Aquesta sí que no ens l'esperàvem!", comenta en Joan. El dia 4 acaba que ells dos decideixen fer una petita exploració per preparar l'atac al cim del Puigmal, enmig de boira i d'una fina pluja.

En aquesta segona part, no us perdeu les reflexions que fan quan ataquen el Puigmal i van carenejant pel Pic de Segre i Coll de Finistrelles. El Nou Creus, el Pic de l'Infern, Nou Fonts i el dinar al Santuari (60,00 pessetes), també val la pena que hi paeu esment. L'anada a dormir: l'espelma que es resistia a apagar-se, quin sentiment tan bonic!

Anem pujant a un pas seguit i de mica en mica ens anem enlairant vers el cim, que no es veu pas, tapat completament per la boira. Mentre pugem s'aclareix un tros de cel i podem contemplar el Pic de Segre a mà dreta, tot majestuós, voltat de núvols negres. El camí es va fent dificultós i ens sorprèn una forta pluja i pedregada, tot alhora, que ens fa parar una estona amb els impermeables. Reemprenem la ruta al cap d'una estona i, embolcallats per una gran boira, no ens podem separar gaire, car als pocs metres ens perdem de vista. Anem seguint els senyals marcats a les pedres i així arribem al darrer tros molt dret, amb algunes clapes de neu que dificulten la marxa. Més amunt, i quan som gairebé a dalt, la neu ha tapat els senyals del camí i la boira no ens permet albirar res, per la qual cosa, no sense un gran disgust, hem d'abandonar el nostre intent. El descens, al principi, és una mica perillós pel que és d'empinat, però a mesura que anem baixant, la marxa es normalitza i així arribem al Santuari. Són les sis de la tarda i continua amenaçant pluja. Amb una esgarrapada ens fem el sopar, que devorem amb necessitat d'un plat calent a l'estómac. Fa fred i la caminada ens ha deixat una mica cansats. A

les vuit anem a participar del rosari a l'església i, tot seguit, anem cap a dormir i ens deixem caure com uns troncs.

DIA 5, DIMARTS

Ens llevem a les set del matí i, com que veiem el cel bastant aclarit, decidim acabar allò que ahir vam deixar a mig fer. I així, després d'un lleuger esmorzar, ens encaminem altra volta vers el Puigmal. Avui la cosa ja es presenta millor i, sense la dificultat de la boira, la caminada no ens dona cap entrebanc. Al cap d'una hora i trenta-set minuts exactament arribem al cim del Puigmal (2.909 m). És la primera vegada que pujo tan amunt! Ací dalt ens hem sentit amos del món! Primer, donem gràcies a la Mare de Déu de Núria perquè ens ho ha donat tot tan fàcil i després firmem al llibre de registre. Tot seguit anem a esmorzar en un lloc a recer, car allà dalt bufa un vent de mil dimonis. Durant l'estona que hem estat al cim hem pogut contemplar la part francesa, que comença a l'altra banda del Puigmal. Després d'esmorzar anem carenejant fins arribar al Pic de Segre (2.775 m). El cel s'ha esbargit i només resta boira a les parts baixes. Aquesta carena és fronterera i, per tant, hem

Dalt el Puigmal

estat estones dins de França. Això m'ha fet il·lusió, ara ja podré dir que ja he estat a l'estranger. Seguint la cresta, arribem al Coll de Finestrelles. Ací també hem entrat un tros dins de França. Més enllà es veu el primer poble francès que hi ha després de la frontera. Estem voltats d'una gran solitud i el silenci ens omple de pau l'esperit. Els cims són coberts de verdor i destaquen molt sobre els núvols blancs que, impulsats pel vent, passen a gran velocitat vers un destí ignorat; després d'un breu descans a dalt del coll emprenem el descens vers Núria. Ara ja tot és fàcil i només és qüestió d'anar retallant les grosses corbes del camí, que busca els llocs més planers per conduir-nos a la vall. Pel camí trobem un sacerdot que puja tot sol cap el coll; hi enraonem una estona i cada un pel seu camí continuem la nostra ruta. Arribem al Santuari cap a les dues; ens fem un bon dinar i tot seguit anem a fer la migdiada, car les cames ens pesen després de la llarga caminada. Estem contents perquè hem pogut aprofitar el matí. Després d'haver dormit ens n'anem a estirar les cames una estona i a treure'ns el fred de sobre que hem agafat mentre dormíem. Ara ja ens trobem millor. Pel cantó del túnel del cremallera només fa que entrar grans quantitats de boira que omplen de tristota la vall. El silenci només es trenca pel rodolar de l'aigua entremig de les

El coll de Finestrelles parteix Catalunya

pedres del riu. De tant en tant se sent alguna esquella de les vaques que, incansables, van pasturant pels prats. És meravellós! Pugem pel camí del funicular vers la residència Joan Barceló d'E. i D. Trobem que està molt abandonada i és llàstima perquè el lloc és imponent i té una vista fantàstica. Des d'allà dalt es veuen totes les creus que marquen el camí del viacrucis per la muntanya. Acabem de visitar els llocs més bonics d'allà dalt, entre ells el tele-sella, i emprenem el retorn vers el refugi. Pel camí ens entretenim a recollir llenya per cuinar. Fem el sopar i, després de menjar, com que ja no tenim temps d'anar al rosari, anem a fer una volta pel Santuari. Quan sonen les deu, anem cap a dormir.

DIA 6, DIMECRES

La intenció d'avui era: si fa bon dia, ens llevarem d'hora i anirem cap a Ull de Ter i, si no en fa, ens llevarem més tard i farem una volta per aquests cims. Doncs bé, com que ha començat fent mal dia, ens hi hem tombat fins a les nou; llavors ens llevem i ens adonem que s'ha girat el temps i fa bo. Després d'esmorzar, agafem l'impermeable i ens encaïmem vers Nou Creus. El camí és més fàcil que el del Puigmal i l'única dificultat està en el darrer tros, on tot és tartera. Arribem bastant cansats a dalt i el vent bufa tan fort que ens fa anar de cantó. Després de menjar unes quantes panses ens dirigim vers el camí que porta als llacs de Carançà per poder-los veure des de dalt, car se'ns ha fet tard i no hi podem baixar. Des d'allà dalt, els llacs són fantàstics i, voltats d'aquells pics tan escarpats, semblen talment com de contes de fades. A mà dreta tenim el pic de l'Infern. Tirem altra volta enrere i ens encarem vers Nou Fonts, on arribem al cap de poca estona pel camí de la carena, sempre acompanyats pel vent fort i gelat que puja del cantó de Núria. Seguim pel camí vers el Santuari, on arribem al voltant de les dues. Com que estem cansats, decidim anar a dinar al restaurant econòmic del Santuari, encara que no és tan econòmic com diuen (60 pessetes el

De tant en tant se sent alguna esquella de les vaques que, incansables, van pasturant pels prats. És meravellós!

cobert!, valga'm Déu!). El dinar ha estat bé i hem quedat ben tips. Acabem a les quatre i anem a fer la migdiada, estirats com llangardaixos pels prats verds que voltan el llac, aprofitant que fa bona hora i ha sortit el sol. Quan aquest s'amaga, anem vers el refugi per continuar el descans en Jaume, mentre jo aprofito per escriure una estona. Arriba l'hora de sopar i no tenim gaire gana, car el dinar ens ha deixat bastant plens. Després de cuinar una sopa i preparar una ximpleria que ens quedava per algun racó de la motxilla, ens disposem a sopar. Sortim una mica tard i arribem al rosari a "misses dites". Ens n'anem a acomiadar de la Verge i, també després de preguntar-ne el sentit al senyor Rector, posem el cap dins de l'olla i toquem la campana

Una gran sensació de respecte a dalt el Nou Creus

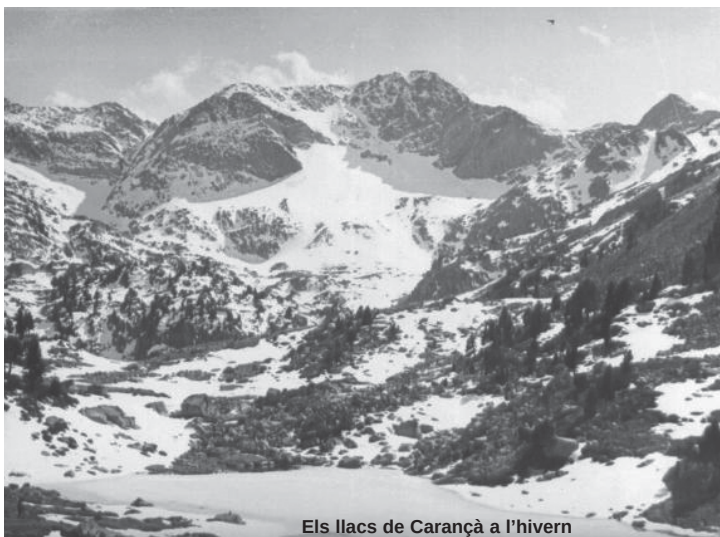

Pic de l'Infern

deixés de donar-nos llum per darrera vegada: semblava tenir el mateix pensament nostre i no es volia posar a la realitat. Un silenci penetrant envaeix l'espai, trencat lleugerament per algun respir profund que ens acosta a l'endormiscament. Dintre de poc tot serà tranquil·litat i repòs. Bona nit!

demanant alguna gràcia especial a la Verge. Sortim de l'església i anem a dormir la darrera nit dins el refugi, on ens trobem com a casa nostra. Un cop posats dins el sac de dormir, tots dos hem sentit el mateix dins nostre: la pena de marxar i deixar aquests llocs de pau i de tranquil·litat; fins i tot l'espelma s'ha resistit a apagar-se, avui, quan des de terra he bufat fort perquè

Els llacs de Carançà a l'hivern

Can Rac :: Botifarres i embotits artesanals, plats preparats casolans. Lliurament a domicili.

Apple España (75) Amazon eBay Yahoo! Noticias (34)

Inici Qui som Ajuda Zones i horaris Enviar a un amic Àrea clients Contactar

CAN
RAC

Productes artesanals

- Botifarres crues
- Botifarres Cuites, Fiambres i Lladons
- Farcits crusos
- Hamburgueses Artesanes
- Plats Culinats
- Precoïnats

Altres productes

- Aviram i Caça
- Carriasseria
- Formatges d'importació
- Formatges de Cabra
- Formatges Nacionals
- Porc Ibèric
- Porc Tradicional
- Xarcuteria

Botifarres i embotits artesanals, plats preparats casolans. Lliurament a domicili.

www.canrac.com

Fes la teva comanda a través de la web.
Recull-la a la botiga sense cues ni esperes
o te la portem a casa

CAN
RAC

Carretó de compra
El carretó està buit.

Total Compra:
0,00 €

Compra mínima 10

Mestres Villà, 101· 93 555 16 64

Petit Diccionari i il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)
Músic, pintor i ceramista

Misarquisme. Miser. Misericòrdia.

MISARQUISME.- Odi o oposició a qualsevulla forma de govern. // Doctrina segons la qual el govern és un mal.

Lo que és un mal és no saber-se governar a si mateix i en defecte d'això es necessita que et governin.

MISERICÒRDIA.- Virtut que ens empeny a compadir-nos de les penes i misèries del proïsme i a socorre'l. // Petit seient de la part de sota de les cadires dels cors antics de les esglésies. // Punyal que es portava antigament al cinyell. // (Santuari de la Misericòrdia. Geog. Església situada en el districte municipal de Canet de Mar, p.j. d'Arenys de Mar (Barcelona) en la costa de Llevant. // Santuari magnífic a Reus sota l'advocació de la Mare de Déu de la Misericòrdia, de gran devoció a la comarca.

Després de la tempestat ve la calma, o sigui després de la misèria i els miserables ve la misericòrdia i els misericordiosos.

Lo que no sabíem i que la graciosa enciclopèdia ens ho aclareix es que tal nom, de virtut tan seriosa sigui emprat per a designar una part, no sabem quina un petit seient de la part de sota de les cadires, no sabem si per aguantar el cul dels canonges. Com també per a designar un punyal al cinyell (objecte poc misericordiós em sembla i és opinió nostra) Per lo demás virtut, proïsme, atribut diví, almoina, estem totalment d'acord amb la nostra orientadora enciclopèdia.

MÍSER.- Que és molt pobre, miserable.

Hi han rics molt pobres i pobres molt rics. El que creu només en la matèria, és inútil que li expliquin aquest aparent contrasentit.

Fira de Sant Ponç

FICOEM 2008

Fira Comercial i Empresarial de Teià

17 i 18 de maig

RESTAURANT
Enric

Menús diaris
Carta selecta

Pg. de la Riera, 86
93 540 06 01
Teià

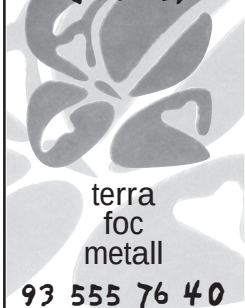

FARMÀCIA MUÑOZ

Fórmules magistrals
Anàlisis preventives
Homeopatia
Plantes medicinals
Dietètica infantil
Dermofarmàcia

Pg. de la Riera, 130
93 555 35 18
Teià

Adriana

terra
foc
metall

93 555 76 40

**FLORS I PLANTES
CORONES
CASAMENTS**

Pg. de la Riera, 77
93 540 46 37
677 70 45 90
Teià

**JORGE
PUIGORIOL
SALA, S.A.**
CASA FUNDADA EL 1862

Blanqueig i acabat
de teixits de lli, cotó i
les seves mesclures

Pg. de la Riera, 1
93 555 06 66
Teià

PORTES AUTOMÀTIQUES i MANUALS

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

Port esportiu el Masnou, local 77 • 93 540 72 40 • El Masnou
P. Buvisa. C/Indústria 14 • 93 555 93 88 • 609 83 55 22 • Teià

www.automatismesenric.com

Els Rellotges de sol parlen (XI)

Per Esteve Pujol i Pons

Amb aquest article acabo la transcripció dels lemes o inscripcions dels rellotges de sol, segons el treball del senyor Alfred Urbiola Jané que vaig presentar i començar al butlletí del mes de gener d'enguany. Espero que hagi estat una satisfacció per als lectors com ho ha estat per al senyor Urbiola i per a mi.

En Colomer em féu i no em sap greu

- Les Claperes 13 - Prats de Molló La Presta (Vallespir)

**Visitant que véns de fora,
Déu et doni una bona hora.
Amb un rellotge de sol,
quan vols saber l'hora, plou.
L'agricultura és la professió
pròpia del savi, la més adient
al senzill i l'ocupació
més digna per tot home
que és lliure. (Ciceró)**

- Terrenys de l'ermita de Montalbà - Preixana (Urgell)

A Riu, l'hora que es veu, és l'hora que es viu

- Església Parroquial de Sant Joan - Riu de Cerdanya (Baixa Cerdanya)

**El cielo está estrellado, qué bien
estrellado está y el que lo de-
sestrella qué buen desestre-
llador será**

- Masaia Can Maidó, ctra. l'Esparra - Riudarenes (Selva)

**Ce mires,
ce mires, mucol.
Ce no veus
que soc un rellotge de col?**

- Cal Vicari, ctra. l'Esparra - Riudarenes (Selva)

Laus Deo (Lloança a Déu)

- Gustavo Adolfo Bécquer 23 -

Sabadell (Vallès Occidental)

Que sigui llum i llum fou

- Cal Bonet, Jaume I - Salou (Tarragonès)

**Si fa Sol, parlo amb el nas,
si no en fa, no parlo pas**

- Can Botet - Samalús (Vallès Oriental)

**L'hora puc dir només fins aquí.
D'aquí endavant busca un altre
quadrant**

- Can Coch - Samalús (Vallès Oriental)

**Rellotge com el d'en Pasqual
no en trobaràs d'igual**

- Can Miquel de la Riera - Samalús (Vallès Oriental)

**Si vols
que marquï l'hora
fes que faixi sol
a tothora**

- Can Roca - Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

**Carpe diem (Aprofita el dia) -
Giuseppe Verdi 27 - Sant Cugat del
Vallès (Vallès Occidental)**

Serveixo amb fidelitat

**mentres el sol m'il·lumina,
no demano mai propina
ni sóc de cap sindicat**

- La Casota de Matamala, ctra. Vic - Sant Hilari Sacalm (Selva)

**Si tu no vas a l'hora
com jo si no fa sol
pensa que ningú ens vol**

- Rest. "La Casona", Tudona 2 - Sant Just Desvern (Barcelonès)

**El temps passa. Envellem,
fem via al cel,
santllorencins**

- Rectoria - Sant Llorenç d'Hortons (Alt Penedès)

De sol a sol com el pagès

- Sacosteta, es Consell - St Lluís (Menorca)

**Si el sol m'acarona,
jo et dono l'hora**

- ctra. Sant Salvador de Bianya - Sant Pau de Segúries (Ripollès)

**El temps no el pots deturar
però pots no perdre'l**

- Barcelona 40 - Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

**No t'equivoquis mussol que vaig
a l'hora del sol**

- Masia La Nòria, la Nòria 2 - Santa Coloma de Farners (Selva)

**De sol a sol les hores passen
aprofita-les**

- Sant Salvador 23 - Santa Coloma de Farners (Selva)

Sols les hores bones

- Rest. Can Merla - Santa Coloma de Farners (Selva)

**Sols marcaré
les hores bones**

- Can Roca "Casa Màgica" - Santa Cristina d'Aro (Baix Empordà)

**Marcant i seguint el ritme
dels estels s'escola el temps**

- Mas Pla Rest. Torrelles - Santa Cristina d'Aro (Baix Empordà)

In hac hora ora (En aquesta hora

prega)

- Masia Arcarons - Santa Maria de Corcó (Osona)

De dia moure's i de nit dormir

Jo sense sol i tu sense fe no som res

- Cal Girona - Sitges (Garraf)

Del sol visc si és present.

Res no faig si és absent.

- Casa Nova del Maset del Lleó - Subirats (Alt Penedès)

Pels camins del cel el Sol va fent via.

Mira l'hora que és

i aprofita el dia

- El Maset del Lleó - Subirats (Alt Penedès)

A cal Pere del Maset

menjaràs com un canonge

i beuràs com rei Pepet

- Rest. Cal Pere del Maset - Subirats (Alt Penedès)

Ora et labora (*Prega i treballa*)

- Ca l'Uriach - Teià (Maresme)

Del sol quan passa més alt i de raïm cuidat com cal en fem el xampany Nadal

- Cal Nadal de la Boadella - Terrassola i Lavit (Alt Penedès)

L'hora que veus

és l'hora que vius

- Plaça de l'Església - Tivissa (Ribera d'Ebre)

D'aquestes n'hi ha una per tu

- Mas Pasqual - Tordera (Maresme)

Horas non numero

nisi serenias (*Només compto les hores serenes*)

- Central Elèctrica - la Torre de Cabdella (Pallars Jussà)

Sense rodes, molles ni pes, marco'l dia y l'hora que es.

- Can Casanovas-Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat)

Déu ens dongui una bona hora

- Can Solé - Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat)

Docet umbra (L'ombra ensenya)

- "Lo Mirador", Església 1 - Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

Les hores fugen de pressa...

fugen i no tornen més

- Can Domènec - Valldoreix (Vallès Occidental)

De temps en temps

mudança fa lo temps

- Can Casiano - Vallfogona de Riucorb (Segarra)

Quan el Sol em tocarà, diré l'hora que serà.

- Major 292-294 - Vallirana (Baix Llobregat)

Sols compto les hores serenes

- Rest. Can Flassià - Vidreres (Selva)

Les hores clares del dia

marco acompassadament

de pressa les d'alegria

i les tristes lentament

- Masia Cabot, Carles III - Vilassar de Mar (Maresme)

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms:

Adreça: **DNI:**

Data de naixement: **Telèfon:**

Nom i cognom cònjuge / parella:

Adreça electrònica (e-mail)

Quota anual: 25,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa **Adreça**

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

.....

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

**TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC**

**Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí**

**DES DE QUE JUGO A
L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU
HE APRENDIT QUE ELS "ADHUCS"
NO ES POSEN MAI
EN PLURAL !**

**CASUM
LES CABÒRIES!**

PERFECCIONA EL TEU POLAG !!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE
EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

Visita a la fàbrica de l'Anís del Mono de Badalona

Fabricació de l'anís més popular des de fa 140 anys.

diumenge 25 de maig

Ens trobarem a l'estació d'Ocata a les 10,15 del matí. Cal comprar el bitllet d'anada i tornada a Badalona.

Visita a la fàbrica i a sales d'estil modernista.

Preu de l'entrada: **3,5** a pagar en fer-ne la inscripció prèviament a:

Gent del Masnou, Dr. Agell,9
93 540 39 29 de 6 a 9 del vespre

Organitza: Vocalia Recreativa

Fotografia de Carles Piera

**Trobada a la
pl. d'Ocata
dels nascuts
l'any 1958
Per molts
anys!**

Júlia Fernández Lara
Patro Muñoz Montañez
Mª Lluïsa Vilabesousa Felip
Mª Carme Sanz Sanchez
Carme Valverde Ferreira
Adelaida Trepal Dessy
Irene Müller Roca
Rossó Cisa Ramentol
Mª Antonia Riera Porta
Conxita Poch Sans
Marian Maristany Rojas
Montse Cid Maresma
Vicenc Mercadé
Marta Torrell Buch
Núria Estragués
Dolors Lluch Cuesta
Carme Pruñonosa Amador

**Informació
Carme
646 07 77 40**

GENT DEL MASNOU

informa

Exposicions

Del 3 al 23/5

Josep Igual. Olis i aquarel·les.

Del 24/5 al 13/6

"MEM. DEBAT, ACCIÓ, INNOVACIÓ" 25 anys del Moviment Educatiu del Maresme

Col·leccionisme

PLAQUES DE CAVA I SEGELLS

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA I FILATÈLIA (cada segon dimecres de mes)

Dimecres 14 de maig, Dimecres 14 de maig
Dimecres 11 de juny del
de 7 a 9 del vespre

Conferències

PROPERA CONFERÈNCIA MES DE JUNY

Dimecres 11 de juny a les 18

"25 ANYS DEL MEM. 25 ANYS D'IL·LUSIÓ COMPARTIDA"

A càrrec de Jaume Cela

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRE

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. De manera especial ens calen veus d'homes, tant de tenors com de baixos.

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre. Qui canta, els seus mals espanta!

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Era de la dona molt apreciada, tant de la soltera com de la casada. Eren molts els dies que al meu davant la dona es passava amb mi jugant. Tant si em vols creure com si no em creus, ella em feia córrer sols amb els peus.

Resposta: ja wgdrius qe cozi.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

IX ACAMPADA ESTEL·LAR

Maig, dissabte 24 i diumenge 25: farem la nostra acampada estel·lar al càmping

El Vedado a Vallromanes (ctra. del Masnou a Granollers km.7, 93 752 90 26).

Preu adult: 23 . Nens menors de deu anys: 15 . Esmorzar i dinar a càrrec de l'organització. Podeu retirar el comprovant a la Caixa de Catalunya, passeig de Romà Fabra, 11, del Masnou 93 540 38 53

Ingressos al número de compte: 2013 0768 70 0200361414

Gent solidària

Petits encants de Gent del Masnou

XXIX Festival DISMA 1 de juny 08

Durant tot el mes de maig podeu passar pel local social de Gent del Masnou, de 6 a 9 del vespre, a fer donació de qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable. Recordem que és indispensable que no siguin de gran volum i que, sobretot, estiguin en bon estat d'ús i conservació: llibres, tasses, copes, ampolles, joguines, discos, gerros, etc., etc. i que es posaran a la venda, a preu supereconòmic, el dia del festival. Tota la recaptació serà lliurada a DISMA.

DISMA i nosaltres us agraïm per endavant la col·laboració i generositat

Arran de sòl

Per Pledebuit

Ja sabeu que m'agrada xafardejar, però no allò de trinxar algú perquè sí, no, el que m'agrada és escoltar (amb les meves llargues orelles) el que diu la gent.

Doncs bé, l'altre dia estava en un d'aquests closos assolats que especialment els avis cerquen en temps de fresca i, pel que vaig escoltar, vaig parar la "parabòlica".

Refonoll com despotricaven els reietes del meu cor. Se les carregaven els *manaies*. Qui si no? Us ho explicaré, no patiu.

Deien que allà a les amèriques, a can ianqui, la gent quan parla d'aquests temes de política i del que els costa, sempre ho fan tot dient "nosaltres els contribuents". Sí senyor. Nosaltres també som els contribuents, perquè, si no fos així, d'on sortirien *les misses* que ho paguen tot?

I per aquests *set sous* (no parlo del que cobren els polítics, ni del que s'augmenten quan entren), doncs tenim tot el dret a demanar-los comptes. Que ens els donin ja *són figures d'un altre paner*.

Si ara (i fa ja molt de temps) es demana als *manaies* de l'altiplà (*meseta* per als que no ho sàpiguen) que donin les llistes de les balances fiscals (no ho confongueu amb cap balança de pesar jutges) per saber quan paguem, quan se'ns en queden, quan donen a altres comunitats (i a sobre encara diuen que som insolidaris), etc. Doncs nosaltres, els vilatans tenim tot el dret a saber a on van els nostres impostos, o no?

Els avis en qüestió deien que si paguem tant! Que si vés a saber què en fan! Que quants empleats té el nostre ajuntament? Què cobren els polítics? Què cobra la gran munió (que sospiten que hi ha) de gent a totes les oficines municipals? Etc.

A més, deien que, a sobre, tota aquesta gentada que cobra de nosaltres, per a més *inri*, quan, per desgràcia, hi vas a gestionar qualsevol cosa, et fan anar d'un cantó a l'altre (com d'Herodes a Pilats), i a voltes, quan ja has fet tot el *viacrucis*, te'n surt un que et diu que el lloc on et resoldran el que demanes és a tal oficina, i aleshores és quan tu li dius: però si és la primera on he anat!

Això estant de sort; ja que a vegades, després de trobar el lloc on t'han dit que et resoldran el que demanes, arribes al lloc i, en preguntar pel responsable, et contesten que no hi és. Que està de baixa o que aquell dia no hi és, o que està reunit, o el que sigui. I no en treus l'entrellat, ni hi ha ningú més (amb tanta gent) que t'ho pugui resoldre, que has de tornar un altre dia, com si tu estiguessis sempre lliure per resoldre el que sigui quan vulguis.

Com veieu, els avis, tot i que molts sembla que només pensen en viatges, en manduca, a passar-s'ho bé, doncs també n'hi ha que tenen *cabòries*, i no són presidents de res.

Apa, ja us he escalfat la closca. I a veure si hi ha sort i algun *manai* explica tot això en aquella magnífica publicació que tenen per parlar de meravelles. Bup, bup.

L'ALOSA

EX-LIBRIS DE JOAQUIM CUSÍ

Per Ramon Asensio i Cardell

El passat 12-4-2008 s'inaugurà a la sala annexa del Museu Municipal de Nàutica del Masnou l'exposició **EX-LIBRIS: COL·LECCIÓ MUSEU CUSÍ DE FARMÀCIA**.

Al meu entendre, va ser molt interessant, tot i ser la tercera vegada que al Masnou es fa aquest tipus d'exposició, des de la postguerra. Em plau transcriure'n el text, que fou en part el pensament i tarannà del seu autor:

"L'ALOSA com ideal de la vida. No solament viure, també volar. Alegria, alegria, alegria. És ocell alegre i independent; és amant de la completa llibertat.

L'ALOSA està proveïda de vigoroses i amples ales. Li plau enlairar-se volant, cada vegada més amunt, vers l'ample cel on es manté gojosa, tot trinant tonades animoses i optimistes, aletejant obstinadament sempre sobre el niu, tot contemplant extasiada l'ample espai, que cantant domina. És au emigradora; a l'estiu li plau anar-se a establir a les regions fresques del nord; s'adapta a tots els climes en els quals la vida és còmodament suportada.

És au solitària, viu aparellada, i la parella resta isolada; altres ocells són vistos reunits a bandades; mai ningú no ha pogut albirar un vol d'aloses.

És au modesta i confiada; el seu plomatge no és vistós; basteix el niu arran de sòl i es deixa caçar traïdorament pels mirallets inventats per l'home.

És au prolífica; pon dues vegades cada primavera i en cada una pon cinc o sis ous, que coven indistintament femella i mascle.

No sap acostumar-se a la captivitat; la suporta, però en ella viu poc; engabiada, aprèn curtes tonades, que ella deu considerar com cants d'enyorament per la llibertat perduda. S'alimenta d'insectes i d'animalons; és, doncs, au beneficiosa a l'agricultura.

Admirador del vigor, dels costums i de les qualitats de l'alosa, l'emperador romà Juli Cèsar fundà a la Gàl·lia Transalpina una legió famosa, la Legió de l'ALOSA, composta exclusivament de soldats gals. Aquests guerrers portaven en el casc, com a símbol, unes ales obertes d'alosa".

NOTA: La lletra en negreta, l'he posada jo. He volgut ressaltar, en poques paraules, el seu pensament.

MASNOU.COM
Portal social
WWW.EL
Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

i Ceigrup
Immobiliàries
FINQUES MESLLOC
LLIGONA CAYETANO
Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com
T/ 93.555.69.03

Finques Puig S L
Serveis immobiliaris en general
 Administració i **API**
venta de pisos, cases i rústiques.
Propietat horitzontal
Assessoria jurídica
Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 · info@finquespuig.net

Fira Comercial i Gastronòmica
25 de maig de 2008
A la plaça dels Cavallets i carrer Sant Miquel.

A T
àngel tena
JOIERS
Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta
Pere Grau, 14 · El Masnou · **93 555 64 51**
E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Fira de Sant Ponç

FICOEM 2008

Fira Comercial i Empresarial de Teià

DIMECRES, 14 DE MAIG

19.30 a 21.30h **Sessió informativa:**
El nou estatut del treball autònom
Més informació: 93 555 56 99

DISSABTE, 17 DE MAIG

MATÍ:

10h **Obertura de la Fira.**
Mercat de segona mà. Organitzat per
l'AMPA el Cim

12h **Inauguració oficial amb la Colla**
Gegantera de Teià

12:30h **Taller de l'Herbolari:**
"Colònia d'herbes"

TARDA:

17h **Actuació dels alumnes de l'Escola de**
música Cadença

18h **Actuació de l'escola Club judo Teià**

20:30h **Havaneres pel grup Bergantí.**
Hi haurà cremat

DIUMENGE, 18 DE MAIG

MATÍ:

9h
Botifarrada

10h **XIV Trobada de Puntaires i**
V Trobada de plaques de Cava

11h **IV Exposició de vehicles antics**
i passejada

12:30h **Taller de l'Herbolari:**
"Lloc pel dolor"

TARDA:

16:30 h **Actuació dels alumnes de l'Escola**
de Música Clau de Sol.
Amb la participació del Grup instrumental
infantil de vent del centre musical de
Valldoreig

17:30 h **Actuació infantil:**
Companyia Yakumba amb l'espectacle
"Yakumba, quins trastos!"

18:30h **Xocolatada**

